

Wyniki wyborów w Grecji zostały sfalszowane

ATENY (PAP) 1. 11.
Przywódca jednego z greckich ugrupowań opozycyjnych bloku centrowego George Papandreu oświadczył we wtorek na konferencji prasowej w Atenach, że rządząca partia narodowo-radykalna Karamanlisa zdobyła absolutną większość w parlamencie dzięki sfalszowaniu wyników wyborów. Jak wiadomo, uzyskała ona 170 miejsc w parlamencie na ogólną liczbę 300. Papandreu oświadczył, że rząd, który utworzony zostanie na podstawie sfalszowanych wyników wyborczych nie może być uważany za legalny rząd narodu greckiego.

Pierwszy w Polsce wieżowiec z wielkich płyt

WARSZAWA (PAP) 1. 11.
Warszawska „fabryka domów” — Przedsiębiorstwo Budownictwa Uprzemysłowionego szykuje prawdziwą rewelację techniczną. Mianowicie inżynierowie PBU opracowali projekt pierwszego w Polsce, 10-kondygnacyjnego wieżowca z wielkich płyt, który już wkrótce stanie w osiedlu „Kolo-Gorczeńska”. Dotychczas najwyższe domy wielkopłytowe miały po 6 pięter.

Prototypowy budynek, dzięki całkowitemu zmechanizowaniu montażu, wzniesiony zostanie w ciągu 5-6 miesięcy, a więc blisko 3-krotnie szybciej niż domy tej samej wielkości budowane systemem tradycyjnym. Duży wpływ na tempo robót ma ograniczenie do minimum prac wykończeniowych, które na ogół pochłaniają ok. 50 proc. czasu budowy obiektów mieszkalnych. W wieżowcu PBU — dzięki wyposażeniu elementów w niezbędne instalacje już na terenie wytwórni — wykonanie zajmie tylko 10-15 proc. czasu budowy.

Pelagia Majewska odznaczona medalem Lilienthala

Podczas generalnej konferencji Międzynarodowej Federacji Lotniczej (FAI) w Monte Carlo wzięto do głosu polską szybowniczkę Pelagię Majewską, najwyżej ocenioną kobietą na świecie — Medal Lilienthala. Polka jest drugą kobietą na świecie poza Francuzką Choiselet-Gohard, która otrzymała to wyróżnienie. Medal Lilienthala posiada dotąd 14 pilotów.

POGODA

Dziś rano chmurno i zanikające opady deszczu. W ciągu dnia rozpozogodzenie. Temperatura do 12 st. Wiatry umiarkowane, okresami dość silne zachodnie i północno — zachodnie.
JUTRO ponowny wzrost zachmurzenia z opadami deszczu.

150
kadłub
w stoczni
gdynskiej

We wtorek po południu w stoczni im. „Komuny Paryskiej” w Gdyni został zwodowany 150 kadłub statku. Jest to piąty z kolei tankowiec o nośności 1.420 ton dla armatora radzieckiego.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!
NAKLAD 63.953
**Gazeta
BIAŁOSTOCKA**
ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ
Nr 260 (3181) Czwartek, 2. XI. 1961 r. Cena 50 gr

XXII Zjazd KPZR wejdzie do historii jako Zjazd Budowniczych Komunizmu

Naród radziecki aprobuje uchwały Zjazdu

MOSKWA (PAP) 1. 11.
Jak już informowaliśmy we wtorek wieczorem XXII Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, który został otwarty w Moskwie 17 października br. zakończył obrady.

W Zjeździe brało udział ponad 4.800 delegatów, reprezentujących ponad 9,7 miliona członków i kandydatów na członków KPZR.

Zjazd w pełni zaaprobował kurs polityczny i działalność praktyczną Komitetu Centralnego KPZR w dziedzinie polityki wewnętrznej i zagranicznej.

Zycie potwierdziło słuszność kursu w polityce zagranicznej naszej partii, obliczonego na udaremnienie wojny i umocnienie pokoju. Kurs ten odpowiada żywotnym interesom narodu radzieckiego i otrzymał poparcie pokoj miłujących się we wszystkich krajach — stwierdza uchwała Zjazdu dotycząca sprawozdania KC KPZR.

XXII Zjazd KPZR wejdzie do historii jako Zjazd Budowniczych Komunizmu.

Przemawiając na posiedzeniu końcowym, Nikita Chruszczow podkreślił, że Zjazd stanowi ważny etap w życiu partii i kraju, w walce o zwycięstwo komunizmu.

Zrealizowanie nowego Programu KPZR wywrze głęboki wpływ na bieg historii świata.

Konkretny, naukowo uzasadniony program budowania komunizmu wciela w życie hasło partii komunistycznej: „wszystko w imię człowieka, dla dobra człowieka”.

KPZR wysuwa w nowym Programie zadanie — osiągnąć w okresie 20-lecia taki poziom życia narodu, który będzie wyższy niż w jakimkolwiek kraju kapitalistycznym.

XXII Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ogłosił przed całym światem, że narody ZSRR pod kierownictwem KPZR wysoko dzierżą sztandar walki o zbudowanie społeczeństwa komunistycznego w kraju. Zbudowanie komunizmu w Związku Radzieckim stało się praktycznym zadaniem partii i narodu.

Partia komunistyczna w swoim nowym Programie głosi uroczyste, że obecne pokolenie społeczeństwa radzieckiego będzie żyć w komunizmie.

NARÓD RADZIECKI APROBUJE UCHWAŁY ZJAZDU

We wtorek w całym Związku Radzieckim odbyły się wiece i zebrania, na których masy pracujące wyrażały całkowitą aprobatę i poparcie dla kursu politycznego i działalności praktycznej Komitetu Centralnego KPZR.

Przeniesienie zwłok Stalina

MOSKWA (PAP) 1. 11.
Srodowa „Prawda” podaje, że zgodowa uchwała XXII Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zwłoki Stalina przeniesione zostały z Mauzoleum Lenina i umieszczone w murze kremlofskim.

Dalsza walka z wielkim kapitałem ZRA

KAIR (PAP) 1. 11.
Jak donosi kairski korespondent PAP, w stolicy ZRA opublikowano dalszą listę 255 osób, których wkłady bankowe obłożone zostały sekwestrem. Tym samym, w ciągu ostatnich 10 dni przejęte zostało przez władze ZRA mienie 422 przedstawicieli warstw bogaczy i kapitalistów. Jak wiadomo, pierwsza lista ogłoszona została osobiście przez wiceprezydenta i ministra spraw wewnętrznych Z. Moheddina, który podkreślił, że kroki te mają na celu „obronę rewolucji przed elementami reakcyjnymi”.

W siódmą rocznicę walk w Algierii

Manifestacje Algierczyków

PARYŻ (PAP) 1. 11.

W dniu 1 listopada przypadała siódma rocznica rozpoczęcia przez naród algierski walk o swe wyzwolenie narodowe i społeczne. Na czele walki narodu algierskiego stoi Algierski Front Wyzwolenia Narodowego. W myśl wezwania wystosowanego do narodu algierskiego przez Tymczasowy Rząd Algierski i Front Wyzwolenia Narodowego, w środe w miastach algierskich rozpoczęły się manifestacje ludności.

Jak wynika z doniesień napływających z Algierii, w środe w godzinach przedpołudniowych doszło do pierwszych starć między demonstrującymi z okazji siódmej rocznicy rozpoczęcia walk wyzwoleniczych Algierczykami, a siłami bezpieczeństwa. Pierwsze starcia miały miejsce na zamieszkałym przez ludność muzułmańską przedmieściu Algieru — Dar el Keł.

Według niepełnych danych w starciach sił bezpieczeństwa z demonstrującymi poniosło śmierć 50 Algierczyków, a 80 zostało rannych.

Napływające informacje potwierdzają pokojowy charakter manifestacji Algierczyków. Wyszli oni na ulice, niosąc zielonobiałe flagi Frontu Wyzwolenia Narodowego i wznosząc okrzyki „Niech żyje Algieria algierska”, „Niech żyje Front Wyzwolenia Narodowego”. W odpowiedzi zostali zaatakowani przez francuskie siły bezpieczeństwa.

Modibo Keita solidaryzuje się z narodem algierskim

Z okazji siódmej rocznicy walki zbrojnej narodu algierskiego o wolność i niepodległość prezydent Republiki Mali, Modibo Keita, wystosował listy do szefa Tymczasowego Rządu Republiki Algierskiej Ben Kheddy, prezydenta Francji de Gaulle'a i przewodniczącego XVI sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ Mongi Slima.

Modibo Keita zapewnia Ben Kheddę o solidarności Republiki Mali z walczącym narodem algierskim. W liście swym Modibo Keita informuje, że zwraca się do ONZ i rządu francuskiego o natychmiastowe wznowienie rokowań, które pozwolą Algierii osiągnąć niezawisłość przy zachowaniu obecnych granic.

Protest przewodniczącego Międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli w Wietnamie

PARYŻ (PAP) 1. 11.

Korespondent agencji France Presse donosi z Sajgonu, że przewodniczący Międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli w Wietnamie złożył w dniu 31 października protest na ręce ministra spraw zagranicznych Wietnamu Południowego w związku z kampanią prasową, wymierzoną przeciwko działalności komisji.

Rusk przybył do Tokio

TOKIO (PAP) 1. 11.

Na czele 30-osobowej delegacji amerykańskiej przybył we środe rano do Tokio amerykański sekretarz Stanu Rusk. Celem wizyty delegacji amerykańskiej w Tokio jest oficjalne rozpatrzenie pewnych zagadnień dotyczących wzajemnej poprawy stosunków gospodarczo-handlowych. Jak wiadomo, japońsko — amerykański układ o tzw. wzajemnym bezpieczeństwie przewiduje utworzenie specjalnej komisji handlowo — gospodarczej, która ma koordynować stosunki w tej dziedzinie między obu krajami.

Rusk ma dobyć również w czwartek konferencję z premierem Japonii Ikeda, a następnie uda się z wizytą do Korei Południowej.

Naukowcy Stacji Hodowlano-Badawczej w Bakowie k/Kluczborka należącej do Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roslin, od 5 lat pracują nad hodowlą nowych mieszańców kukurydzy przystosowanych do naszych warunków glebowych i klimatycznych.
Na zdjęciu: Mgr Teresa Mikolajewicz prowadzi prace badawcze w laboratorium.
CAF — fot. Okoński

UCHWAŁA XXII ZJAZDU

Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

o sprawozdaniu Komitetu Centralnego KPZR

XXII Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zebrał się w czasach, kiedy nasza ojczyzna weszła w okres rozwinętej budowy społeczeństwa komunistycznego, kiedy socjalizm mocno utrwalił się w krajach demokracji ludowej, kiedy na całym świecie rosła w ogromnym tempie siła postępu i pokoju.

Lata, jakie minęły od XX Zjazdu KPZR, miały wyjątkowo doniosłe znaczenie w życiu naszej partii, narodu radzieckiego, całej ludzkości. Realizując leninowską linię generalną, partia mobilizowała wszystkich ludzi pracy do wykonania zadań budownictwa komunistycznego na całym szerokim froncie wielkich przedsięwzięć. Ważnym etapem na drodze rozwoju ZSRR w kierunku komunizmu był XXI nadzwyczajny Zjazd KPZR, który uchwalił siedmioletni plan rozwoju gospodarki narodowej.

Z wielkim zadowoleniem XXII Zjazd KPZR sumuje wyniki epokowych zwycięstw narodu radzieckiego. Kraj Rad przeżył szlak bohaterskiej walki i znajduje się dziś w pełnym rozkwicie swoich sił twórczych. Wzmocniła się jeszcze bardziej potęga Związku Radzieckiego, wzrósł niezmiennie jego autorytet międzynarodowy jako bojownika o sprawę pokoju i postępu, o przyjaźń narodów, o szczęście ludzkości.

Cały bieg wydarzeń potwierdza słuszność teoretycznych wniosków i linii politycznej naszej partii. Zatriumfował w pełni kurs XX Zjazdu, podyktowany samym życiem, troską o dobro narodu, przepojony duchem leninowskiej twórczości rewolucyjnej.

Po wysłuchaniu i przedyskutowaniu referatu pierwszego sekretarza KC towarzysza N. S. Chruszczowa — sprawozdania Komitetu Centralnego KPZR — XXII Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego postanawia:

Zaaprobować w całej rozciągłości kurs polityczny i działalność praktyczną Komitetu Centralnego KPZR w dziedzinie polityki wewnętrznej i zagranicznej. Zaaprobować wnioski i propozycje zawarte w sprawozdaniu Komitetu Centralnego KPZR.

I

XXII Zjazd podkreśla, że decydującą cechą obecnej sytuacji międzynarodowej jest dalszy wzrost sił socjalizmu, demokracji i pokoju na całym świecie. Życie potwierdziło słuszność polityki zagranicznej naszej partii zmierzającej do zapobieżenia wojnie i do utrwalenia pokoju. Polityka ta odpowiada podstawowym interesom narodu radzieckiego i uzyskała poparcie milijonów pokój sił we wszystkich krajach. Zjazd ocenia wysoko konsekwentność, giętkość i inicjatywę cechującą politykę zagraniczną oraz aprobując w pełni kroki podejmowane przez Komitet Centralny i przez rząd radziecki w celu umocnienia stosunków politycznych, gospodarczych i kulturalnych ze wszystkimi państwami. Fakt, że wojnie udało się zapobiec i że ludzie radzieccy oraz narody innych krajów mogli korzystać z dobrodziejstw pokoju należy uważać za główny rezultat działalności partii i jej Komitetu Centralnego w dziedzinie umacniania potęgi państwa radzieckiego i realizacji leninowskiej polityki zagranicznej oraz za rezultat działalności bratnich partii krajów socjalizmu i aktywizacji milijonów pokój sił wszystkich krajów.

Związek Radziecki, Chińska Republika Ludowa, wszystkie kraje światowego systemu socjalizmu kroczą pewnie drogą budowy socjalizmu i komunizmu. W oparciu o swą zwiększoną potęgę, przy poparciu ze strony milijonów pokój sił całego świata, kraje socjalistyczne nie pozwoliły imperialistom zepchnąć światu z toru pokojowej rywalizacji ekonomicznej dwóch systemów na drogę powszechnej katastrofy światowej. Pokojowa rywalizacja dwóch przeciwstawnych systemów społecznych będąca trzonem dzisiejszego życia międzynarodowego wkroczyła w fazę decydującą. Polityka przyjaźni i pokoju między narodami zdobywa sobie coraz większe uznanie i poparcie oraz bierze górę nad imperialistyczną polityką agresji i wojny. Światowy system socjalistyczny rozwija się pomyślnie, umacnia się i staje decydującym czynnikiem postępu społeczeństwa ludzkiego. Związek Radziecki wkroczył w okres rozwinętego budownictwa komunistycznego; w większości krajów demokracji ludowej zlikwidowana została wielosektorowość gospodarki i budowa socjalizmu dobiega końca; wzrasta nieprzerwanie stopa życiowa narodów; rozszerza się braterska współpraca i wzajemna pomoc państw socjalistycznych.

Zjazd gorąco wita wybitne sukcesy bratnich partii i narodów krajów socjalistycznych i życzy im nowych wspaniałych zwycięstw.

XXII Zjazd aprobuje linię Komitetu Centralnego i rządu radzieckiego, zmierzającą do wytrwałego umacniania współpracy gospodarczej, politycznej i kulturalnej państw socjalistycznych, opartej na zasadach międzynarodowego proletariackiego, równouprawnienia i przyjacielskiej wzajemnej pomocy. Zjazd szczególnie podkreśla wielką i owocną pracę Komitetu Centralnego w dziedzinie rozwoju i umocnienia współpracy między KPZR i bratnimi partiami komunistycz-

nymi i robotniczymi na zasadzie marksizmu - leninizmu, w interesie jedności i zwartości międzynarodowego ruchu komunistycznego. Zjazd zdecydowanie odrzuca jako nieuzasadnione i oszczerce napaści przywódców Albańskiej Partii Pracy na Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego i jej leninowski Komitet Centralny. Poczynania przywódców albańskich są sprzeczne z Deklaracją i Oświadczeniem narad przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych z 1957 i 1960 roku i nie mogą być ocenione inaczej aniżeli jako rozłamowe, zmierzające do podważenia przyjaźni i zwartości krajów socjalistycznych oraz idące na rękę imperializmowi. Zjazd wyraża nadzieję, że przywódcy albańscy, jeżeli drogie im są interesy ich narodu, jeżeli rzeczywiście chcą przyjaźni z KPZR, ze wszystkimi bratnimi partiami, to wyrzekną się swych błędnych poglądów i powrócą na drogę jedności i współpracy ze wszystkimi krajami socjalistycznymi, z międzynarodowym ruchem komunistycznym.

Dalsze umocnienie jedności obozu socjalistycznego, podniesienie jego potęgi i zdolności obronnej pozostaje jednym z najważniejszych zadań. Zespolenie wysiłków w dziedzinie rozwoju gospodarki narodowej każdego kraju socjalistycznego ze wspólnymi wysiłkami w dziedzinie utrwalenia i rozszerzenia współpracy gospodarczej i pomocy wzajemnej — taka jest droga dalszego rozkwitu i rozwoju wszystkich krajów wspólnoty socjalistycznej, światowej gospodarki socjalistycznej.

Sukcesy krajów socjalistycznych wywierają coraz większy wszechstronny wpływ na narody państw niesocjalistycznych, rewolucjonizując i przyspieszając rozwój całej ludzkości na drodze postępu. Obecnie nie imperializm lecz socjalizm określa główny kierunek rozwoju świata.

Całkowicie potwierdziła się teza XX Zjazdu o nieuniknionym pogłębieniu się ogólnego kryzysu kapitalizmu. W ubiegłych latach nastąpiło dalsze osłabienie gospodarczych, politycznych i ideologicznych pozycji imperializmu, jeszcze zaostriżły się jego zasadnicze sprzeczności, nabrała ogromnego rozmachu rewolucyjna walka klasy robotniczej oraz demokratycznego i narodowo-wyzwoleńczego ruchu narodów. Ustrój kapitalistyczny coraz bardziej dyskredytuje się w oczach narodów jako ustrój okrutnego wyzysku mas pracujących, ucisku narodowościowego i kolonialnego, wysiłku zbrojeń i niszczycielskich wojen.

Pod potężnymi ciętami ruchu narodowo-wyzwoleńczego system kolonialny w istocie rzeczy runął. Siły imperialistyczne, a przede wszystkim imperializm amerykański — główna ostoja reakcji światowej i żandarm międzynarodowy — usiłują zachować swe pozycje, stosując nowe, bardziej wyrafinowane formy niewoli kolonialnej. Jednakże doświadczenie historii coraz bardziej przekonuje narody dawnych krajów kolonialnych, iż tylko ostateczne wyzwolenie się spod wszelkich form zależności gospodarczej i politycznej, iż tylko niekapitalistyczna droga rozwoju może przynieść ich krajom prawdziwą wolność, rozkwit i szczęście.

Wbrew prorocztwom ideologów imperializmu ich prawicowo-socjalistycznych i rewizjonistycznych zauszników, walka klasowa w krajach kapitalistycznych nie wygasa, lecz nabiera coraz większego rozmachu, coraz ostrzejszego charakteru. Obok rewolucyjnych wystąpień klasy robotniczej wzrasta się ruch chłopski, jak również ogólnodemokratyczny. Zjednoczenie wszystkich sił walczących przeciwko imperializmowi, zdecydowane przezwyciężenie ideologii oraz praktyki antykomunizmu i reformizmu staje się pilną koniecznością.

Cały bieg rozwoju społecznego, nieustanne narastanie sił opowiadających się za socjalizmem, przeciwko imperializmowi — potwierdza słuszność wniosku XX Zjazdu o różnorodności form przechodzenia krajów do socjalizmu. Wniosek ten, poparty przez międzynarodowy ruch komunistyczny, znalazł odbicie i został rozwinięty w Deklaracji z 1957 roku oraz w Oświadczeniu z 1960 roku, uchwalonych na naradach partii marksistowsko-leninowskich.

Partie marksistowsko - leninowskie przewodzą w swych krajach walce klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy o urzeczywistnienie rewolucji socjalistycznej i ustanowienie dyktatury proletariatu w tej czy innej formie.

Formy i drogi rozwoju rewolucji socjalistycznej będą zależały od konkretnego układu sił klasowych w tym czy innym kraju, od stopnia zorganizowania i dojrzałości klasy robotniczej i jej awangardy, od stopnia oporu ze strony klas panujących. Bez względu na formy w jakich zostanie ustanowiona dyktatura proletariatu, zawsze będzie ona oznaczała rozszerzenie demokracji, przejście od formalnej, burżuazyjnej demokracji do demokracji prawdziwej, demokracji dla ludzi pracy. Klasa robotnicza i jej awangarda — partia marksistowsko - leninowska dąży do urzeczywistnienia rewolucji socjalistycznej w drodze pokojowej. Realizacja tej możliwości byłaby zgodna z interesami klasy

robotniczej i całego narodu, z ogólnonarodowymi interesami kraju.

We współczesnych warunkach w szeregu krajów kapitalistycznych klasa robotnicza ze swym przodującym oddziałem na czele, może, na podstawie frontu robotniczego i ludowego oraz innych możliwych form porozumienia i współpracy politycznej między różnymi partiami i organizacjami społecznymi, zjednoczyć większość narodu, zdobyć władzę państwową bez wojny domowej i zapewnić przejście podstawowych środków produkcji w ręce narodu.

Opierając się na większości narodu i przeciwstawiając się zdecydowanie elementom oportunistycznym niezgodnym do wyrażenia siły polityki ugody z kapitalistami i obszarnikami, klasa robotnicza ma możliwość zadania klęski reakcyjnym siłom antyludowym, zdobycia trwałej większości w parlamencie, przekształcenia parlamentu z narzędzia służącego interesom klasowym burżuazji w narzędzie służące ludowi pracującemu, rozwijania poza parlamentem szerokiej walki mas, złamania oporu sił reakcji i stworzenia warunków niezbędnych do pokojowego przeprowadzenia rewolucji socjalistycznej. Wszystko to będzie możliwe tylko drogą szerokiego, nieprzerwanego rozwoju walki klasowej robotników, mas chłopskich i średnich warstw miejskich przeciwko wielkiemu kapitałowi monopolistycznemu, przeciwko reakcji, o głębokie reformy społeczne, o pokój i socjalizm. W warunkach gdy klasy wyzyskujące uciekają się do przemocy wobec ludu, należy mieć na uwadze inną możliwość — niepokojowego przejścia do socjalizmu. Leninizm uczy, a doświadczenie historyczne potwierdza to, że klasy panujące nie oddają dobrowolnie władzy. Stopień zaciekłości i formy walki klasowej w tych warunkach będą zależały nie tyle od proletariatu, ile od siły oporu kół reakcyjnych wobec woli przytaczającej większości narodu, od stosowania przemocy przez te koła na tym lub owym etapie walki o socjalizm.

Najbardziej wpływową siłą polityczną naszych czasów stał się komunizm. Nie ma już teraz kraju z bardziej lub mniej rozwiniętym ruchem robotniczym, wyzwoleniem, gdzie nie ujawniałyby się wpływy komunizmu — najbardziej konsekwentnych, wytrwałych i mężnych bojowników o interesy narodów. Olbrzymie znaczenie dla dalszej konsolidacji szeregów międzynarodowego ruchu komunistycznego miały historyczne narady przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych w latach 1957 i 1960 oraz opracowane przez te narady dokumenty. Zjazd ocenia wysoko i w pełni aprobując działalność delegacji KPZR na naradach przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych.

Nieprzejdna konsekwentna walka na dwa fronty — przeciwko rewizjonizmowi jako głównemu niebezpieczeństwu oraz przeciwko dogmatyzmowi i sekcjarstwu — ma decydujące znaczenie dla triumfu marksizmu - leninizmu. KPZR widzi swój obowiązek międzynarodowy w tym, by umacniać wszechstronnie niewzruszoną zwartość międzynarodowego ruchu komunistycznego, by prowadzić walkę ze wszystkimi, którzy usiłują osłabić jedność komunistów wszystkich krajów. Konieczne jest również w dalszym ciągu demaskowanie teorii i praktyki współczesnego rewizjonizmu, który w sposób najbardziej skoncentrowany znalazł wyraz w programie Związku Komunistów Jugosławii.

Sprawa wojny i pokoju była i pozostaje najbardziej palącym problemem doby obecnej, nurtującym całą ludzkość.

Wydarzenia ostatnich lat potwierdziły słuszność wniosku XX i XXI Zjazdu, że w obecnej epoce wojny między państwami nie są nieuchronne, że można im zapobiec. W naszych czasach potężne siły stojące na straży pokoju dysponują wszystkimi środkami niezbędnymi do okiełznanie imperialistycznych podżegaczy wojennych. Światowy system socjalizmu staje się coraz bardziej niezawodną tarczą chroniącą nie tylko narody krajów socjalistycznych, lecz także całą ludzkość przed wojennymi awanturami imperializmu. Wzrastająca coraz bardziej potęga Związku Radzieckiego i innych krajów socjalistycznych stanowi ważną gwarancję pokoju na całym świecie.

Wraz z państwami socjalistycznymi o pokój walczą kraje Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej, które wyzwoliły się z jarzma kolonialnego, walczą klasa robotnicza i wszyscy ludzie pracy państw kapitalistycznych; rośnie ruch obrońców pokoju na całym świecie. Lud — to decydująca siła w walce o pokój. Im większa jest potęga obozu socjalistycznego, tym aktywniej rozwija się walka o pokój w krajach kapitalistycznych, tym trudniej jest imperialistom rozpetać nową wojnę światową. Walka krajów socjalizmu i wszystkich sił pokojowych przeciwko przygotowaniu do nowej wojny stanowi główną treść współczesnej polityki światowej.

W wyniku gruntownej zmiany układu sił na arenie światowej na korzyść socjalizmu, polityka pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych uzyskała

jeszcze trwalszą bazę. Proklamowane przez W. I. Lenina zasady pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych, zasady, które stanowią podstawę polityki zagranicznej Związku Radzieckiego, zyskały szerokie uznanie jako droga do utrzymania pokoju i zapobieżenia nowej wojnie światowej. We współczesnych warunkach otworzyła się perspektywa osiągnięcia pokojowego współistnienia na cały okres, w którym powinny zostać rozwiązane problemy społeczne i polityczne dzielące obecnie ludzkość. Sytuacja rozwija się w tym kierunku, że jeszcze przed całkowitym zwycięstwem socjalizmu na świecie, przy utrzymaniu się kapitalizmu w części świata, powstanie realna możliwość wyeliminowania wojny światowej z życia ludzkości.

Należy zarazem wziąć pod uwagę, że politykę zagraniczną państw imperialistycznych określają interesy klasowe kapitału monopolistycznego, któremu organicznie właściwe są agresja i wojna. Jak długo utrzymuje się imperializm tak długo pozostaje również grunt do wojen agresywnych. Imperializm międzynarodowy, a przede wszystkim amerykański stanowi główne niebezpieczeństwo dla sprawy pokoju na całym świecie. Przygotowuje on najstraszniejszą zbrodnię wobec ludzkości — światową wojnę termojądrową. Imperialiści stworzyli niebezpieczną sytuację w centrum Europy, grożąc wojną w odpowiedzi na propozycje Związku Radzieckiego i innych pokój milijonów krajów, aby zlikwidować pozostałości drugiej wojny światowej, aby zawrzeć traktat pokojowy z Niemcami i unormować sytuację w Berlinie zachodnim. W ciągu ostatnich lat siły reakcji nieraz zagrażały powszechnemu pokojowi i nie zaprzestają prób zaostrezenia sytuacji międzynarodowej i zepchnięcia ludzkości na krawędź wojny. Dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek wymagana jest od narodów szczególnie wielka czujność.

Zjazd uważa za celowe, słuszne i nieodzowne posunięcia Komitetu Centralnego i rządu radzieckiego w sprawie dalszego umocnienia zdolności obronnej naszej ojczyzny. Dopóki istnieją agresorzy imperialistyczni, musimy się mieć na baczności, być zawsze w pogotowiu, udoskonalać obronę krajów socjalistycznych i ich siły zbrojne.

Sprawa umocnienia pokoju wymaga niezwłocznego uregulowania na podstawie zasad pokojowego współistnienia podstawowych problemów międzynarodowych, a przede wszystkim: powszechnego i całkowitego rozbrojenia pod jak najściślejszą kontrolą międzynarodową; ostatecznej likwidacji ucisku kolonialnego we wszystkich jego formach i przejawach, zapewnienia realnej i skutecznej pomocy narodom, które niedawno uzyskały niezawisłość; zlikwidowania pozostałości drugiej wojny światowej, pokojowego uregulowania kwestii niemieckiej; przywrócenia Chińskiej Republice Ludowej należnych jej praw w Organizacji Narodów Zjednoczonych; istotnego usprawnienia struktury Organizacji Narodów Zjednoczonych; rozwoju gospodarczych stosunków między państwami, kontaktów gospodarczych i kulturalnych między wszystkimi krajami.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego uczyni wszystko co nieodzowne, aby zachować i umocnić pokój i przyjaźń między narodami w imię zwycięstwa szczytnych ideałów postępu społecznego i szczęścia ludów.

XXII Zjazd KPZR uważa za konieczne, by również w przyszłości:

■ niezłomnie i konsekwentnie realizować zasadę pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych jako generalną linię polityki zagranicznej Związku Radzieckiego;

■ nieustannie umacniać jedność krajów socjalizmu na gruncie braterskiej współpracy i wzajemnej pomocy, wnosząc swój wkład do dzieła umacniania potęgi światowego systemu socjalistycznego;

■ rozwijać i pogłębzać współpracę ze wszystkimi siłami walczącymi o pokój na całym świecie;

■ umacniać solidarność proletariacką z klasą robotniczą i masami pracującymi całego świata, udzielając im jak najszerszym zakresie poparcia narodom walczącym o swe wyzwolenie spod ucisku imperialistycznego i kolonialnego, o umocnienie swej niezawisłości;

■ coraz bardziej rozwijać międzynarodowe stosunki gospodarcze, wzajemnie korzystającą współpracę ekonomiczną i wymianę handlową ze wszystkimi krajami;

■ prowadzić aktywną i elastyczną politykę zagraniczną, dążąc do uregulowania pilnych problemów światowych w drodze rokowań, demaskować knowania i manewry imperialistycznych podżegaczy do wojny umacniać pokój na całym świecie.

II

Zjazd stwierdza z zadowoleniem, że w okresie sprawozdawczym, dzięki konsekwentnej realizacji polityki wewnętrznej wytyczonej przez XX Zjazd, osiągnięte zostały duże sukcesy w rozwoju wszystkich działów gospodarki narodowej. Szybko roz-

Ciąg dalszy na str. 2

Uchwała XXII Zjazdu KPZR

ciąg dalszy ze str. 2

wijały się przemysł i rolnictwo, jeszcze bardziej umocniła się potęga gospodarcza i potencjał obronny naszej ojczyzny. W większym stopniu zaspokajane były potrzeby ludzi radzieckich, materialne i duchowe. Sprawa stworzenia materialno-technicznej bazy komunizmu stanęła na trwałych fundamentach.

Jedną z najważniejszych cech okresu po XX Zjeździe było przyspieszenie tempa budownictwa komunistycznego.

W ciągu ostatnich sześciu lat produkcja przemysłowa wzrosła prawie o 80 procent. Pomyślnie przebiega realizacja planu siedmioletniego. Średni roczny przyrost produkcji przemysłowej zamiast przewidywanych na pierwsze trzy lata siedmioletki 8,3 procenta wynosi faktycznie 10 procent. Ujawniono i uruchomiono nowe wielkie rezerwy ekonomiki socjalistycznej, co pozwoliło w pierwszych trzech latach siedmioletki wyprodukować w przemyśle ponad plan dobra wartości około 19 miliardów rubli. Dokonano wielkiej pracy nad unowocześnieniem wyposażenia technicznego wszystkich gałęzi produkcji. Skonstruowano tysiące nowoczesnych typów maszyn, obrabiarek, aparatów, przyrządów i środków automatyzacji.

Zjazd stwierdza, że dzięki stałej trosce partii i rządu oraz pełnej poświęcenia pracy narodu radzieckiego zakończono całkowicie przestawianie armii radzieckiej na technikę rakietowo-nuklearną. W rękach naszego narodu potężna technika wojskowa niezawodnie służy obronie zdobycy socjalistycznych, sprawie umocnienia pokoju na całym świecie.

Po XX Zjeździe w przemyśle, budownictwie i transporcie nastąpiły poważne zmiany jakościowe. W zasadniczy sposób poprawiono strukturę bilansu paliw; nową bazę techniczną otrzymała elektro-energetyka; znacznie wzrosło tempo rozwoju przemysłu chemicznego oraz rekonstrukcji technicznej wszystkich rodzajów transportu. Partia i rząd podjęli kroki zmierzające do rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego, zwiększono produkcję artykułów powszechnego użytku, co już obecnie korzystnie wpływa na podniesienie stopy życiowej ludzi radzieckich, a w przyszłości będzie się przyczyniać do tego jeszcze bardziej.

Dzięki wyposażeniu przedsiębiorstw budowlanych w nowy sprzęt techniczny i szerokiemu zastosowaniu prefabrykatów rozwinęło się na niebywałą skalę budownictwo inwestycyjne. W latach 1956–1961 nakłady inwestycyjne w gospodarce narodowej wyniosły 156 mld rubli, co przewyższa całość nakładów inwestycyjnych we wszystkich latach istnienia władzy radzieckiej przed XX Zjazdem partii. Uruchomiono około 6 tysięcy nowych przedsiębiorstw państwowych, a wśród nich największe na świecie elektrownie wodne, zakłady hutnicze i chemiczne, zakłady budowy maszyn, kombinaty włókiennicze; wykorzystuje się też szeroko taką oszczędność i skuteczną drogę zwiększania mocy wytwórczych jak rekonstrukcja i rozbudowa czynnych już przedsiębiorstw.

Konsekwentnie wciela się w życie ustaloną przez partię linię przyspieszonego rozwoju sił wytwórczych wschodnich rejonów kraju. Na bazie bogatych zasobów wodno-energetycznych i taniego węgla buduje się potężne elektrownie, oddaje się do eksploatacji przebogate złoża rud żelaznych i gazu naturalnego, tworzy się pomyślnie trzecie zagłębie hutnicze, rozwija się hutnictwo metali kolorowych, chemię, przemysł budowy maszyn, przemysł budowlany, rosną nowe miasta i ośrodki przemysłowe.

Zjazd w pełni aprobuje urzeczywistnioną przez Komitet Centralny i rząd radziecki reorganizację zarządzania przemysłem i budownictwem. To rewolucyjne, życiowo niezbędne posunięcie zburzyło bariery międzyresortowe, które były hamulcem na drodze do dalszego rozwoju sił wytwórczych kraju, podniosło rolę republik związkowych oraz terenowych organów partyjnych, radzieckich i gospodarczych w budownictwie gospodarczym i kulturalnym, wyzwoliło twórcze inicjatywę mas. Wszystkie gałęzie gospodarki narodowej w rezultacie reorganizacji zarządzania przemysłem i budownictwem pracują lepiej, skuteczniej, pełniej wykorzystują istniejące rezerwy produkcyjne.

Pomyślnie przebiega realizacja zadania doświadczenia i prześcignięcia najbardziej rozwiniętych krajów kapitalistycznych pod względem produkcji na głowę ludności. Związek Radziecki prześcignął już najbardziej rozwinięty kraj kapitalistyczny — Stany Zjednoczone — nie tylko pod względem tempa, lecz i pod względem absolutnego rocznego przyrostu produkcji. Obecnie w Związku Radzieckim wydobywa się więcej niż w USA rudy żelaznej, węgla, wytwarza się więcej koksu, prefabrykatów żelbetonowych, ciężkich lokomotyw elektrycznych i o napędzie spalinowym, tarcicy, tkanin wełnianych, tłuszczów zwierzęcych, cukru, ryb i szeregu innych wyrobów i produktów.

Wykonanie planu siedmioletniego podnieśnię gospodarkę Związku Radzieckiego na tak wysoki poziom, iż niewiele już trzeba będzie czasu, aby prześcignąć USA także pod względem produkcji na głowę ludności. Będzie to epokowe zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

Zjazd podkreśla wielką pracę dokonaną przez Komitet Centralny dla rozwoju rolnictwa. W rezultacie zniszczeń wojennych, jak

również wskutek popełnionych w przeszłości błędów i niedociągnięć ze strony kierownictwa, rolnictwo znalazło się w ciężkiej sytuacji. Niski poziom produkcji produktów rolnych mógł spowodować zahamowanie rozwoju gospodarki radzieckiej, poważnie się odbić na dobrobycie ludności.

Komitet Centralny po wykryciu przyczyn opóźnień w rozwoju rolnictwa, opracował i zrealizował pilne posunięcia, zmierzające do dalszego rozwoju produkcji rolnej. Przy aktywnym udziale całego narodu umocniła partia materialno-techniczną bazę kolchozów i sowchozów; dokonała reorganizacji stacji maszynowo-tractorowych, podniosła rolę sowchozów w budownictwie komunistycznym, wprowadziła nowy tryb planowania w dziedzinie produkcji rolnej, przywróciła leninowską zasadę materialnego zainteresowania kolchoźników i robotników sowchozów w zwiększeniu produkcji artykułów rolnych, zasilila kolchozy i sowchozy kierowniczymi kadrami i specjalistami, zreorganizowała działalność organów rolniczych, zwiększyła rolę nauki w rolnictwie.

Doniosłą rolę — jeśli chodzi o zwiększenie produkcji zboża i rozwój całego rolnictwa — odegrało zagospodarowanie ziem nowych, które dziś pokrywają przeszło 40 proc. ogólnokrajowego skupu zboża. Zagospodarowanie ziem nowych — to wielki triumf pracy narodu radzieckiego, triumf ten będzie wielkopomny!

Kroki podjęte przez partię w kierunku rozwoju rolnictwa, dały już realne rezultaty, zaś w przyszłości rezultaty te będą jeszcze większe. W ciągu pięciu lat produkcja globalna rolnictwa wzrosła w porównaniu z poprzednim pięcioletnim o 43 proc. O ile dawniej państwo skupowało rocznie zaledwie około 2 miliardów pudów zboża — w ostatnich latach skupuje ono trzy, a nawet więcej miliardów pudów. Znacznie wzrósł skup innych produktów rolnych. Osiągnięto radykalne zmiany w rozwoju hodowli, która przez długie lata była zaniedbana. W ciągu ostatnich pięciu lat pogłowie bydła w kolchozach i sowchozach zwiększyło się o 68 proc., trzody chlewnej — dwa i pół raza; poważnie wzrósł skup artykułów hodowlanych.

Podkreślając doniosłe znaczenie uchwał styczniowego Plenum KC KPZR (z 1961 r.), które potępiło niefrasobliwość i beztroskę, osłabienie zainteresowania się rolnictwem w szeregu obwodów i republik, wskutek czego tempo wzrostu produkcji zboża, mięsa, mleka, zmniejszyło się w 1959–1960 r. i jest poniżej zadań siedmioletki. Zjazd całkowicie aprobuje opracowane przez Komitet Centralny konkretne posunięcia w kierunku dalszego zwiększenia produkcji artykułów rolnych. Jak wykazują wstępne podsumowania tegoż roczne, posunięcia te dały pozytywne rezultaty.

Kolchozy i sowchozy zwiększyły produkcję. Ilość zboża zakupionego w roku bieżącym przez państwo będzie znacznie większa niż w roku ubiegłym. Zwiększyła się także produkcja bawełny, buraka cukrowego, słonecznika i innych roślin uprawnych. Wzrosło pogłowie zwierząt gospodarskich, zwiększyła się produkcja i skup produktów hodowlanych. Jednak tempo wzrostu produkcji mięsa i mleka bynajmniej jeszcze nie odpowiada niezbędnemu poziomowi.

Na podstawie nagromadzonego doświadczenia kolchozy i sowchozy powinny uczynić obecnie nowy wielki krok naprzód i pomyślnie wykonać zadania siedmioletki. W rozwiązaniu pilnych zagadnień rolnictwa szczególnie doniosłe znaczenie ma praca nad zrewidowaniem przez kolchozy i sowchozy struktury obszaru zasiewów, zastąpienie mniej wydajnych roślin uprawnych bardziej wydajnymi, a przede wszystkim kukurydzą i strączkowymi. Konieczne jest, by nadal wytrwale wykorzystywano zasoby rolnictwa, aby pomyślnie rozwiązać jedno z najważniejszych zadań budownictwa komunistycznego — stworzenie obfitości produktów rolnych dla ludności.

Organizacje partyjne, masy pracujące Federacji Rosyjskiej, Ukrainy i Kazachstanu nakreśliły sobie perspektywę zapewnienia znacznego zwiększenia produkcji zboża.

■ Federacja Rosyjska postawiła sobie za cel osiągnięcie produkcji ziarna w wysokości 12 miliardów pudów i skupu — 4–5 miliardów pudów.

■ Ukraińska SRR — osiągnięcie produkcji 3,8 miliarda pudów i skupu — 1,5 miliarda pudów.

■ Kazachska SRR — osiągnięcie produkcji 3,5 miliarda pudów i skupu — przeszło 2 miliardy pudów.

Zjazd aprobuje inicjatywę organizacji partyjnych i radzieckich oraz wszystkich pracowników rolnictwa Federacji Rosyjskiej, Ukrainy i Kazachstanu i życzy im pomyślnego osiągnięcia nakreślonego celu.

Stale podnosi się materialny dobrobyt mas pracujących. Na podstawie wzrostu dochodu narodowego ZSRR realne dochody robotników i pracowników umysłowych (w przeliczeniu na 1 osobę pracującą) zwiększyły się w ciągu 5 lat o 27 proc., dochody kolchoźników — o 33 proc. Przeszło półtora-krotnie wzrósł detaliczny obrót towarów w handlu państwowym i spółdzielczym. Dla wszystkich robotników i pracowników umysłowych wprowadzono 7-godzinny i 6-godzinny dzień pracy. Doprowadza się do końca porządkowanie systemu płac, podnosi się ich poziom, zwłaszcza dla nisko opłacanych kategorii robotników i pracowników umysłowych, zlikwidowano prze-

rosty w opłacaniu pracy niektórych kategorii pracowników. Polepszone system emerytalny, przeciętne rozmiary renty starczej zwiększono przeszło dwukrotnie. W roku 1960 zaczęło się znoszenie podatków ściąganych z ludności. W podnoszeniu dobrobytu obywateli coraz większą rolę odgrywały fundusze społeczne. Wpłaty i ulgi uzyskane przez ludność z tych funduszy stanowiły w 1960 roku równowartość 24,5 miliarda rubli wobec 4,2 miliarda w roku 1940, a pod koniec siedmioletki suma ta zwiększyła się do 40 miliardów rubli. Pomyślnie wykonano zaplanowany na lata 1956–1960 program państwowego budownictwa mieszkaniowego: w ciągu 5 lat zbudowano więcej domów mieszkalnych niż w okresie poprzednich 15 lat, około 50 mln osób otrzymało nowe mieszkania.

Okres między XX a XXII Zjazdem nacechowany jest wybitnymi osiągnięciami radzieckiej nauki i kultury. Nową świetną erę w rozwoju wiedzy ludzkiej zapoczątkowały zwycięstwa Związku Radzieckiego w dziedzinie opanowania Kosmosu, bezprzekładne loty pierwszych w historii kosmonautów — Jurija Gagarina i Hermana Tityowa. Znaczące sukcesy odnieśli uczeni radzieccy na polu wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych, w cybernetyce i konstruowaniu szybko działających maszyn matematycznych, w chemii polimerów, w rozwoju automatyki i telemechaniki, radiotechniki i elektroniki, w dziedzinie nauk społecznych oraz w innych gałęziach nauki i techniki.

Zjazd uznaje za słuszne posunięcia uczynione w dziedzinie reorganizacji systemu oświaty ludowej i umocnienia więzi między szkołą a życiem, w kierunku organizacji szkół, internatów, szkół i grup o przedłużonym dniu nauki, w kierunku rozwoju zaołowego i wieczorowego systemu nauczania, w kierunku szkolenia specjalistów o wysokich kwalifikacjach dla wszystkich działów budownictwa gospodarczego i kulturalnego.

W ostatnich latach powstał szereg wybitnych dzieł literatury i sztuki, w sposób prawdziwy odzwierciedlających naszą rzeczywistość, ukazujących cechy charakteru naszych ludzi — budowniczych komunizmu.

Na gruncie rozwoju sił wytwórczych, pomnażania dóbr materialnych i duchowych społeczeństwa radzieckiego, stale udoskonalają się socjalistyczne stosunki społeczne. Zjazd aprobuje politykę dalszego umacniania i zbliżania ogólnonarodowej i kolchozowo-spółdzielczej formy socjalistycznej własności, konsekwentnego realizowania zasady zainteresowania materialnego, rozwijania demokracji socjalistycznej, zbliżania i wszechstronnego wzajemnego wzbogacania kultury radzieckich narodów socjalistycznych, utrwalania moralnej i politycznej jednności naszego społeczeństwa, aktywnego kształtowania pierwiastków komunistycznych w pracy, w życiu codziennym, w świadomości ludzi radzieckich.

Wielkie sukcesy osiągnięte przez nasz naród pod kierownictwem partii, napawają radością ludzi radzieckich, dają im pewność, że w przyszłości nasz kraj jeszcze pomyślniej i szybciej będzie kroczył naprzód drogą do komunizmu. Partia wierna leninizmowi nigdy nie dopuszcza do zarozumiałstwa i pychy, dostrzega nie tylko sukcesy, lecz i niedociągnięcia w działalności organów partyjnych, radzieckich i gospodarczych, koncentruje swe wysiłki na realizacji nierozwiązanych zadań. Należy zmobilizować wszystkie siły, aby jeszcze szybciej rozwijała się gospodarka, wzrastał dobrobyt narodu, umacniała się potęga państwa radzieckiego. Im aktywniej będzie popierane i na szerszą skalę wprowadzane do produkcji wszystko, co jest nowe i przodujące, im ostrzej będzie się ujawniało niedociągnięcia i im szybciej będzie się je usuwało, tym pomyślniej będą rozwiązywane stojące przed nami zadania. Sprawa budownictwa komunistycznego to wielka sprawa milionów, sprawa całego narodu.

Zjazd poleca Komitetowi Centralnemu, by nadal kierował siły partii i narodu na przyspieszenie tempa budownictwa komunistycznego, na jeszcze pełniejsze wykorzystanie olbrzymich rezerw wewnętrznych, którymi dysponują wszystkie gałęzie socjalistycznej gospodarki narodowej.

Uwaga partii i narodu powinna skoncentrować się na rozwiązaniu przede wszystkim następujących niezwykle doniosłych zadań: ■ **zapewnić wykonanie i przekroczenie zadań planu siedmioletniego, co będzie miało decydujące znaczenie dla stworzenia materialno-technicznej bazy komunizmu, dla naszego zwycięstwa w pokojowym współzawodnictwie gospodarczym z kapitalizmem.** Należy nadal w przyspieszonym tempie rozwijać przemysł ciężki, a przede wszystkim przemysł energetyczny, metalurgiczny, chemiczny, budowy maszyn, produkcję paliw, przemysł budowlany. Zjazd zobowiązuje wszystkie organizacje partyjne do zmobilizowania mas pracujących do walki o wykonanie skorygowanych, w sensie ich zwiększenia zadań planu siedmioletniego — uznać za rzecz nieodzowną rozszerzenie w jak największym stopniu produkcji towarów masowego zapotrzebowania. Środki akumulowane w wyniku przekroczenia przez przemysł wytyczonych w planie zadań należy wykorzystywać przede wszystkim na rozwój gospodarki rolnej, przemysłu lekkiego i spożywczego;

■ **na podstawie dalszego postępu technicznego osiągać jak największy wzrost wy-**

daźności pracy w przemyśle, budownictwie, rolnictwie i w transporcie. Podniesienie wydajności pracy jest zasadniczym problemem polityki i praktyki budownictwa komunistycznego, nieodzownym warunkiem podnoszenia dobrobytu narodu, stworzenia obfitości dóbr materialnych i kulturalnych dla ludzi pracy;

■ **wytrwale usprawniać pracę organizatorską w kierowaniu gospodarką narodową, postępować tak, aby przy minimalnych kosztach uzyskać maksymalny przyrost produkcji.** W tym celu trzeba koniecznie wybierać najbardziej postępowe i korzystne z punktu widzenia ekonomicznego kierunki w rozwoju gałęzi przemysłu; doskonaląc specjalizację i kooperację; przeprowadzać kompleksową mechanizację i automatyzację procesów produkcyjnych; szybciej stosować w produkcji najnowsze osiągnięcia nauki i techniki, nowoczesną technologię, przodujące doświadczenia; lepiej wykorzystywać rezerwy wewnętrzne rejonów gospodarczych, przedsiębiorstw, budów; umacniać dyscyplinę państwową we wszystkich ogniwach aparatu gospodarczego, walczyć bezlitośnie z niegospodarnością, marnotrawstwem, rutyniarstwem, konserwatyzmem. Obniżanie kosztów produkcji i podnoszenie jej jakości, oszczędność we wszystkim, podnoszenie rentowności i wzrost akumulacji socjalistycznej powinny stać się regułą działalności każdego przedsiębiorstwa radzieckiego;

■ **zdecydowanie usprawnić planowanie i organizację budownictwa inwestycyjnego, poważnie zwiększyć efektywność nakładów inwestycyjnych, skończyć z antypaństwową partycularną praktyką rozdrabniania środków finansowych, zasobów materialno-technicznych i siły roboczej.** Szczególną uwagę należy nadal przywiązywać do rozwoju sił wytwórczych rejonów wschodnich, do opanowania i kompleksowego wykorzystania ich bogactw naturalnych;

■ **konkretnie i ze znajomością rzeczy kierować rolnictwem, wytrwale stosować osiągnięcia nauki i przodujące doświadczenia, lepiej wykorzystywać ziemię, wprowadzić efektywniejszą strukturę zasiewów, szeroko wprowadzić kukurydzę, groch, strączkowe rośliny pastewne i inne kultury, rośliny o wysokiej wydajności, radykalnie zwiększać akumulację i usprawnić wykorzystywanie nawozów, podnieść jakość prac rolnych i na tej podstawie osiągnąć znaczny wzrost urodzajności, globalnych zbiorów zbóż i innych upraw, systematycznie zwiększać pogłowie bydła i produkcji artykułów hodowlanych.** Zjazd uważa za zadanie niecierpiące zwłoki wzmocnienie mechanizacji i elektryfikacji rolnictwa, całkowite zaspokajanie potrzeb kolchozów i sowchozów w dziedzinie nowoczesnego wyposażenia technicznego, zwiększenie produkcji nawozów mineralnych i organicznych, jak również środków chwastobójczych i innych środków do zwalczania szkodników upraw rolnych. W oparciu o kompleksową mechanizację trzeba zapewnić wzrost wydajności pracy i obniżkę kosztów własnych produkcji. Maksymalna produkcja przy minimalnym wkładzie pracy — to jedna z najważniejszych zasad budownictwa komunistycznego na wsi. Należy w najbliższych latach doprowadzić skup zboża do 4 miliardów 200 milionów pudów, mięsa — do 13 milionów ton, mleka — do 50 milionów ton rocznie, znacznie zwiększyć uprawę buraków cukrowych, bawełny, lnu, ziemniaków, warzyw, owoców, herbaty i innych produktów rolnych. **Rozwój rolnictwa — to sprawa całej partii, całego narodu radzieckiego;**

■ **zapewnić, dzięki dalszemu wzrostowi produkcji przemysłowej i rolnej, nieustanny wzrost stopy życiowej narodu.** Zjazd uważa za rzecz konieczną realizację dalszych kroków w kierunku skrócenia dnia roboczego i tygodnia pracy, jak również w kierunku zniesienia podatków pobieranych od ludności; zakończenie procesu uporządkowania siatki plac wszystkich kategorii pracowników; prowadzenie w jeszcze szybszym tempie budowy mieszkań, podniesienie jakości tego budownictwa i obniżenie kosztów; przyspieszenie budowy instytucji użyteczności publicznej, przedszkoli i żłobków, poprawę ubezpieczeń emerytalnych, organizacji handlu, żywienia zbiorowego, opieki lekarskiej i usług bytowych dla ludności; nieustanne doskonalenie wszystkich ogniw oświaty ludowej;

■ **prowadzić celowe badania naukowe, otworzyć szeroko drogę do nauki młodemu siłom.** Zjazd stawia przed uczonymi radzieckimi jako najważniejsze zadanie: osiągnięcie w rozwoju nauki radzieckiej takiego poziomu, który umożliwiłby zdobycie przodujących pozycji we wszystkich podstawowych kierunkach światowej nauki i techniki;

■ **rozwijać literaturę i sztukę realizmu socjalistycznego, podnosić ich poziom ideologiczny i artystyczny, umacniać więź z praktyką budownictwa komunistycznego, z życiem narodu;**

■ **utrzymywać na należytych poziomie, umacniać ze wszelkich miar zdolność obronną naszej ojczyzny — ostoję pokój na całym świecie, doskonaląc uzbrojenie armii radzieckiej, podnosić poziom przygotowania bojowego i ideologiczno-politycznego jej składu osobowego, zaostrzać czujność naszego narodu niezawodnie ochraniać pracę twórczą i pokojowe życie ludzi radzieckich — budowniczych komunizmu;**

■ **rozwijać i doskonaląc socjalistyczne stosunki społeczne: umacniać ogólnonarodową i kolchozowo-spółdzielczą formę własności**

ciąg dalszy na str. 4

Uchwała XXII Zjazdu KPZR

Ciąg dalszy ze str. 3

sojalistycznej; we właściwy sposób łączyć bodźce materialne i moralne pracy; zwiększać udział mas ludowych w zarządzaniu wszystkimi sprawami kraju; umacniać przyjaźń narodów; ze wszech miar popierać dążenie ludzi radzieckich, by pracować i żyć w sposób komunistyczny.

Stworzenie bazy materialno - technicznej komunizmu, rozwijanie sojalistycznych stosunków społecznych, kształtowanie człowieka społeczeństwa komunistycznego — oto najważniejsze zadania stojące przed partią w dziedzinie polityki wewnętrznej w okresie rozwinętego budownictwa komunizmu.

III

Sukcesy naszego kraju w dziedzinie polityki zagranicznej i wewnętrznej są rezultatem bohaterskiej pracy narodu radzieckiego, olbrzymiej organizatorskiej i wychowawczej działalności partii komunistycznej, rezultatem konsekwentnego wcielania w życie jej leninowskiej linii, która znalazła głęboki i twórczy wyraz w historycznych uchwałach XX Zjazdu KPZR. Partia bardziej jeszcze zacieśniła swą więź z narodem. W wyniku zwycięstwa sojalizmu w ZSRR, umocnienia jednolici społeczeństwa radzieckiego — partia komunistyczna, która powstała jako partia klasy robotniczej stała się partią całego narodu, rozszerzyła swój nadający kierunek wpływ na wszystkie dziedziny życia społecznego. Na swój XXII Zjazd partia komunistyczna przyszła zjednoczona i zwartą, pełną sił twórczych i niezachwianej woli kroczenia naprzód pod sztandarem marksizmu-leninizmu ku całkowitemu triumfowi komunizmu.

Zjazd podkreśla, że jedną z najważniejszych cech działalności partii w okresie sprawozdawczym było przywrócenie i dalsze rozwinięcie leninowskich norm życia partyjnego i zasad kolegiałnego kierownictwa we wszystkich ogniwach partii i państwa.

Olbrzymie znaczenie dla budowy sojalizmu i komunizmu oraz dla całego międzynarodowego ruchu komunistycznego miało publiczne i odważne potępienie przez partię i jej Komitet Centralny kultu osoby J. W. Stalina. Partia powiedziała narodowi całą prawdę o nadużywaniu władzy w okresie kultu jednostki i potępiła zdecydowanie błędy, wypaczenia oraz obce duchowi leninizmu metody zrodzone w atmosferze kultu jednostki.

Partia skrytykowała kult jednostki, przewidywała wypaczenia i błędy przeszłości, wciela energicznie w życie posunięcia, które całkowicie wykluczają możliwość powtórzenia się w przyszłości podobnych błędów. Posunięcia te znalazły wyraz w Programie i w Statucie partii.

XXII Zjazd całkowicie i w pełni aprobuje wielką i owocną pracę dokonaną przez Komitet Centralny w celu przywrócenia i rozwoju leninowskich zasad we wszystkich dziedzinach pracy partyjnej, państwowej i ideologicznej — co otworzyło szerokie pole dla twórczej inicjatywy partii i narodu oraz przyczyniło się do rozszerzenia i umocnienia więzi partii z masami i zwiększyło jej zdolność bojową.

Zjazd uważa za całkowicie słuszną i aprobuje w pełni podjęte przez Komitet Centralny stanowcze kroki w sprawie zdemaskowania i ideologicznego rozgromienia antypartyjnej grupy Mołotowa, Kaganowicza, Malenkowa, Bułganina, Pierwuchina, Saburowa i Szepilowa, która występowała przeciwko leninowskiej linii ustalonej przez XX Zjazd, sprzeciwiała się realizacji posunięć zmierzających do przezwyciężenia kultu jednostki i jego następstw, usiłowała zachować zdyskredytowane formy i metody kierownictwa oraz zahamować rozwój tego co nowe w naszym życiu. W czasie frakcyjnej walki grupy antypartyjnej poważnych błędów dopuścił się tow. Woroszyłow, który wraz z tą grupą występował przeciwko leninowskiej linii partii. W toku czerwcowego Plenum KC tow. Woroszyłow uznał swe błędy i potępił frakcyjną działalność grupy antypartyjnej, czym przyczynił się w pewnej mierze do zdemaskowania antypartyjnych odszczepieńców. Wyrzuciwszy za burtę pozbawionych zasad frakcjonistów, intrygantów i karierowiczów, partia zwała jeszcze ściślej swe szeregi, zacieśniła więź z narodem i zmobilizowała wszystkie siły do pomyślnego wcielania w życie swej linii generalnej.

XXII Zjazd w imieniu całej partii potępił z oburzeniem dywersyjną, antypartyjną i frakcyjną działalność jako nie dającą się pogodzić z leninowską zasadą jednolici partii. Kto wstępuje na drogę walki frakcyjnej, zakulisowych intryg i machinacji wymierzonych przeciwko leninowskiej linii partii i jej jednolici — ten występuje przeciwko leninowskiej linii partii i jej jednolici — ten występuje przeciwko interesom całego narodu, przeciwko interesom budownictwa komunistycznego.

Wyrażając rolę wszystkich komunistów Zjazd oświadcza, iż partia będzie nadal nieugięcie wcielać w życie leninowski nakaz zachowania jednolici i czystości szeregów partyjnych i będzie nieprzejednanie walczyć z wszelkimi przejawami grupowości i frakcyjności.

Przywrócenie i rozwinięcie leninowskich zasad kolegiałnego kierownictwa miało szczególne znaczenia dla partii i państwa radzieckiego. Regularne zwoływanie zjazdów

partii, plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego i wszystkich obieralnych organów partii, ogólnonarodowa dyskusja nad najważniejszymi problemami budownictwa państwowego, gospodarczego i partyjnego, szerokie konferencje z pracownikami różnych gałęzi gospodarki narodowej i kultury stały się normą życia partyjnego i państwowego. Wszystkie ważne sprawy polityki wewnętrznej i zagranicznej były szeroko omawiane w naszej partii i ich rozwiązanie było wyrazem jej kolektywnego rozsądku i doświadczenia.

Nierozważna więź partii i narodu znajduje dobitny wyraz we wzroście szeregów partyjnych, w stałym napływie świeżych sił do partii. W okresie sprawozdawczym liczebność partii zwiększyła się o 2,5 miliona członków i wynosi obecnie blisko 10 milionów komunistów.

XXII Zjazd poleca Komitetowi Centralnemu, by nadal umacniał jednolici partii, walczył o czystość jej marksistowsko - leninowskiego światopoglądu, by umacniał szeregi partii przyjmując do niej przodujących przedstawicieli klasy robotniczej, chłopstwa kolchozowego i inteligencji, by jeszcze wyżej podniósł rangę miana komunisty aktywnego, nieugiętego i świadomego bojownika o szczęście narodu, o komunizm.

Zjazd zaznacza, że w ostatnich latach partia dokonała decydującego zwrotu w kierunku konkretnego kierowania gospodarką narodową.

Komitet Centralny koncentrował uwagę organizacji partyjnych i kadr kierowniczych na wykonaniu planów gospodarki narodowej, mobilizacji rezerw naszej gospodarki, na badaniu i szerokim rozpowszechnianiu przodujących doświadczeń, uczył na konkretnych, pozytywnych przykładach należytego prowadzenia gospodarki. Zjazd podkreśla, iż siła kierownictwa partyjnego polega na umiejętności organizowania i koncentrowania wysiłków mas na rozwiązywaniu głównych zadań, na umiejętności łączenia talentów, wiedzy i doświadczenia wielu ludzi dla dokonywania wielkich dzieł. Pamiętając zawsze o wskazaniach Lenina, iż partia nasza jest silna świadomością i aktywnością mas, należy jeszcze energiczniej pogłębiać świadomość komunistyczną i polityczną aktywność mas pracujących, jeszcze silniej zespalać je wokół partii.

Zjazd zwraca szczególną uwagę na konieczność usprawnienia pracy z kadrą, na ich dobór i na ich wychowanie, należyte wykorzystywanie współpracy starych doświadczonych pracowników i młodych energicznych, dobrze orientujących się organizatorów. Kierowniczych stanowisk nie mogą piastować ludzie zacofani, zarozumiali, którzy stracili kontakt z życiem, ludzie bezideowi i pozbawieni zasad. Partia prowadzi i będzie nadal prowadzić nieugiętą walkę z tymi, którzy naruszają dyscyplinę partyjną i państwową, z ludźmi, którzy wchodzą na drogę oszukiwania partii i państwa, z pochlębcami, podskakiewiczami, krętażkami, biurokratami. W walce przeciwko niedociąganiom w pracy należy w jak najszerszym zakresie stosować krytykę i samokrytykę — naszą najsilniejszą broń.

Zjazd przywiązuje wielką wagę do zasady odnawiania składu organów obieralnych, która otwiera nowe możliwości dla szerokiego korzystania z twórczych sił partii i narodu w interesie budowy komunizmu. Systematyczne odnawianie składu organów obieralnych powinno stać się niewzruszoną normą partyjnego, państwowego i społecznego życia w naszym kraju.

Najlepszą szkołą przygotowania kadr i nadania im hartu politycznego jest życie, działalność praktyczna. W walce o urzeczywistnienie linii partii, w toku praktycznej pracy, rozwiązywaniu konkretnych zadań budownictwa komunistycznego kształtują się cechy działacza partyjnego i państwowego o typie leninowskim. Należy śmiało wciągać szeroki aktyw do pracy w organach partyjnych na zasadach społecznych.

W obecnych warunkach pierwszorzędnego znaczenia nabiera kontrola partyjna, państwowa i społeczna nad właściwą organizacją pracy, nad ścisłym wykonaniem postanowień Programu i Statutu KPZR, dyrektyw i wskazań partii i rządu radzieckiego przez każdego pracownika na każdym stanowisku. System kontroli to skuteczny środek doskonalenia metod kierowania budownictwem komunistycznym na zasadach prawdziwie demokratycznych, to niezawodny oręż walki z biurokratyzmem i rutyniarstwem, szkoła komunistycznego wychowania mas.

Aby wzmocnić kontrolę faktycznego wykonywania zadań, należy ustalić ścisły porządek sprawozdawczości terenowych instancji partyjnych o wykonywaniu uchwał partii wobec nadrzędnych instancji partyjnych, wobec mas komunistów. XXII Zjazd poleca Komitetowi Centralnemu opracowanie skutecznych środków, które by polepszyły i udoskonalili kontrolę partyjną, państwową i społeczną.

Zjazd przywiązuje duże znaczenie do działalności masowych organizacji ludzi pracy: rad, związków zawodowych, Komsomolu, spółdzielni. Obecnie, gdy w coraz większym stopniu rozwija się komunistyczny samorząd, rola tych organizacji w życiu społeczeństwa sojalistycznego stale rośnie.

Trzeba na jeszcze wyższy poziom podnieść rolę rad w kierowaniu budownictwem gospodarczym i kulturalnym, w przyciąganiu mas do zarządzania państwem sojalistycznym. Dalszy rozwój demokracji radzieckiej jest jednym z najważniejszych warunków stopniowego przejścia do komunistycznego samorządu społecznego.

Partia będzie ze wszech miar przyczyniać się do wzmocnienia działalności związków zawodowych w zakresie kierowania gospodarką, w organizowaniu współzawodnictwa pracy komunistycznej, wdrażaniu mas do kierowania produkcją sojalistyczną i sprawami społecznymi, w podnoszeniu komunistycznej świadomości ludzi pracy. Ważnym zadaniem związków zawodowych jest stała troska o człowieka, jego pracę, wykształcenie, o jego warunki bytowe, zdrowie i odpoczynek.

Nasza partia wysoko ceni działalność swego bojowego pomocnika — Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży. Głównym zadaniem Komsomolu jest wychowywanie młodzieży na bohaterskich tradycjach walki rewolucyjnej, na przykładach ofiarnej pracy robotników, kolchoźników, inteligencji, na wielkich ideałach marksizmu - leninizmu, przygotowywanie wytrwałych, wysoko wykształconych, kochających pracę młodych budowniczych komunizmu. Młodzieży przypada w udziale opanować nowe bogactwa naturalne naszej ziemi, budować fabryki, zakłady, kopalnie, sowchozy, instytucje nauki i sztuki, nowe miasta. Do niej należy przyszłość, jej wypadnie zbudować i doskonalic społeczeństwo komunistyczne.

Dalszy wzrost poziomu i wzmocnienie pracy ideologicznej to jedno z podstawowych zadań partii, nader ważny warunek powodzenia całej jej działalności praktycznej. Interesy budownictwa komunizmu wymagają, aby sprawy komunistycznego wychowania ludzi pracy, a przede wszystkim młodego pokolenia, znajdowały się w centrum działalności każdej organizacji partyjnej, całego społeczeństwa radzieckiego.

Głównymi kierunkami pracy ideologicznej są w obecnych warunkach propaganda nauki marksistowsko-leninowskiej i ukształtowanie naukowego światopoglądu u wszystkich członków społeczeństwa; walka z przeżytkami kapitalizmu w świadomości ludzi i z wpływami wrogiej ideologii burżuazyjnej; wychowanie ludzi pracy w duchu szlachetnych zasad moralnych, zawartych w kodeksie moralnym budowniczych komunizmu; kształtowanie wszechstronnie rozwiniętych członków społeczeństwa komunistycznego. Przygotowanie człowieka do pracy, jego wychowanie w umiłowaniu i szacunku do pracy jako do naczelnego potrzeby życiowej stanowi treść i rdzeń całej pracy w dziedzinie komunistycznego wychowania.

Obecnie rzeczą główną w pracy ideologicznej jest dogłębne wyjaśnianie Programu KPZR, uzbrojenie ludzi pracy społeczeństwa radzieckiego w wielki plan walki o zwycięstwo komunizmu, mobilizacja wszystkich ludzi pracy do wcielania w życie nowego Programu partii. Realizacji tego zadania trzeba podporządkować wszystkie środki ideologicznego oddziaływania partii na masy: propagandę, agitację, prasę, radio, telewizję, kino, pracę kulturalno-oświatową, literaturę i sztukę.

Praca ideologiczna jest niezmiennie doniosłym środkiem rozwiązywania zadań budownictwa komunistycznego. Powinna ona przyczyniać się do wzrostu aktywności politycznej i aktywności w dziedzinie pracy, do wzrostu świadomości komunistycznej ludzi radzieckich. Głębokie studiowanie przez kadry partyjne i państwowe problemów teorii marksistowsko - leninowskiej, epokowego doświadczenia walki partii komunistycznej, partii i narodu radzieckiego o triumf sojalizmu i komunizmu, podniesienie poziomu pracy wychowawczej, zwiększenie jej wpływu na życie i sprawy narodu pozostaje najważniejszym zadaniem partii w dziedzinie pracy propagandowej i ideologicznej. Należy kierować się niezmiennie doniosłą partyjną zasadą jednolici pracy ideologicznej i organizacyjnej.

W ciągu ostatnich lat wzrósł wydatnie zasięg i znaczenie teoretycznej działalności partii, jej Komitetu Centralnego. Prowadząc walkę na dwa fronty — przeciwko rewizjonizmowi jako głównemu niebezpieczeństwu oraz dogmatyzmowi mumifikowaniu teorii rewolucyjnej, partia niezłomie broniła nauki marksizmu-leninizmu i twórczo ją rozwijała.

W życiu partii okres sprawozdawczy był okresem twórczego rozwiązywania wielkich teoretycznych problemów budowy komunizmu w naszym kraju oraz aktualnych problemów międzynarodowego ruchu komunistycznego. XXII Zjazd jednomyślnie i z wielkim zadowoleniem aprobuje owocną pracę teoretyczną Komitetu Centralnego KPZR, która znalazła najpełniejszy wyraz w nowym Programie naszej partii.

Zjazd podkreśla konieczność, by również w przyszłości nieść wysoko zwycięski sztandar marksizmu-leninizmu i chronić jego nieskazitelności, by rozwijać i wzbogacać teorię nowymi wnioskami i tezami uogólniającymi doświadczenie budownictwa komunistycznego. Kierując się leninowską zasadą jednolici teorii i praktyki, partia powinna uważać za swój najważniejszy obowiązek

obronę i twórczy rozwój marksizmu-leninizmu.

XXII Zjazd stawia przed wszystkimi organizacjami partii następujące zadania w dziedzinie pracy organizatorskiej i ideologicznej:

■ podnosić również nadal rolę partii w budowie komunizmu, zacieśniać jej więź z masami pracującymi, konkretnie kierować wszystkimi odcinkami budownictwa komunistycznego, zwiększać stopień zorganizowania i rzeczowość w pracy, rozwijać inicjatywę, aktywność polityczną i aktywność w pracy mas;

■ przestrzegać i rozwijać leninowskie normy życia partyjnego i zasady kolegiałnego kierownictwa, udoskonaląc dobór, rozstawianie i wychowanie kadr, podnosić odpowiedzialność instancji partyjnych i ich pracowników przed partią, wzmocnić aktywność komunistów, ich udział w wytyczaniu i realizacji polityki partii, rozwijać demokrację wewnątrzpartyjną, krytykę i samokrytykę;

■ zwiększać rolę rad delegatów ludu pracującego, związków zawodowych i Komsomolu w budownictwie komunistycznym, w marksistowsko - leninowskim wychowywaniu mas;

■ doskonalic kontrolę partyjną, państwową i społeczną, przekształcić ją w prawdziwie ogólnonarodową kontrolę nad działalnością wszystkich organizacji państwowych i społecznych i osób pełniących urzędowe funkcje;

■ potęgować rozmach i podnosić poziom pracy ideologicznej, rozpracowywać nowe zagadnienia wysuwane przez życie, wychowywać ludzi radzieckich w duchu wierności marksizmu-leninizmowi, nieprzejednanie wobec wszelkich przejawów ideologii burżuazyjnej;

■ rozwijać braterskie kontakty ze wszystkimi partiami komunistycznymi i robotniczymi, razem z nimi zdecydowanie walczyć o czystość marksizmu-leninizmu, przeciwko rewizjonizmowi, dogmatyzmowi i sektarstwu, wzmocniać jednolici całego międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego.

W toku dyskusji nad projektem Programu i Statutu KPZR na partyjnych zebraniach i konferencjach oraz zjazdach komunistycznych partii republik związkowych, na zebraniach ludzi pracy i w prasie, w listach, jakie napłynęły do Komitetu Centralnego i do terenowych instancji partyjnych komunistów i bezpartyjnych zgłosili wiele praktycznych propozycji i uwag dotyczących zagadnień budownictwa gospodarczego i kulturalnego, podniesienia dobrobytu i polepszenia usług na rzecz ludności, zlikwidowania istniejących niedociągłości w pracy organizacji partyjnych, radzieckich, gospodarczych, związkowych i komsomolskich oraz różnych instytucji.

Zjazd poleca KC komunistycznych partii republik związkowych oraz krajowym i obwodowym komitetom partii, by rozpatrzyły wszystkie uwagi i propozycje, jakie napłynęły w toku dyskusji nad projektem Programu i Statutu, podjęły kroki dla usunięcia niedociągłości, zameldowały o podjętych krokach plenarnym posiedzeniu partyjnych komitetów, konferencjom i Komitetowi Centralnemu KPZR.

★ ★ ★

Cała ludzkość uznała epokowe zwycięstwa w budowie sojalizmu i komunizmu w naszym kraju. Są to wspaniałe wyniki bohaterskiej pracy i ofiarnej walki partii leninowskiej i narodu radzieckiego, jest to triumf idei marksizmu-leninizmu.

Nigdy jeszcze nie ujawniła się tak dobitnie jak teraz wielka życiodajna siła nauki marksistowsko-leninowskiej — kiedy sojalizm całkowicie i ostatecznie zwyciężył w Związku Radzieckim i odnosi zwycięstwa w krajach demokracji ludowej, kiedy bujnie rozwija się międzynarodowy ruch komunistyczny, robotniczy i demokratyczny oraz ruch narodowo - wyzwolicielski. Pod wpływem sukcesów międzynarodowego ruchu komunistycznego na świecie dokonują się i będą się dokonywać olbrzymie przemiany społeczne, najgłębsze przeobrażenia rewolucyjne.

XXII Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zwraca się do komunistów i komsomolców, do każdego człowieka radzieckiego z wezwaniem do aktywnej walki o wykonanie Programu budowy komunizmu. Zjazd żywi niezachwiane przekonanie, że robotnicy, kolchoźnicy, inteligencja radziecka nie będą oszczędzić sił dla wcielania w życie wielkich ideałów komunistycznych.

Wyrażając wolę całego narodu radzieckiego XXII Zjazd w imieniu dziesięciu milionów komunistów oświadcza:

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego będzie nadal wysoko wznosić zwycięski sztandar marksizmu-leninizmu, wykona swój internacjonalistyczny obowiązek wobec ludzi pracy wszystkich krajów, poświęci wszystkie swe siły walce o interesy narodu, o osiągnięcie wielkiego historycznego celu — zbudowania społeczeństwa komunistycznego.

Partia uroczysto obwieszcza: obecne pokolenie ludzi radzieckich będzie żyć w komunizmie!

SPORT

Jeszcze o czwórboju

„Świata Młodych”

Czwórboj lekkoatletyczny dobitnie wykazał — mimo trwającej jeszcze ożywionej dyskusji na temat reformy szkolnego programu sportowego, że atrakcyjnie zorganizowane imprezy masowe cieszą się w szkołach podstawowych wielkim powodzeniem. Zapal młodzieży należałoby więc z pożytkiem wykorzystywać do wszechstronnego rozwoju fizycznego. Jest bowiem wiele dyscyplin, które aż się proszą o swój czwórboj. Na przykład koszykówka lub piłka ręczna. W ciepły, jesienny dzień — wyobraźmy sobie — zbierają się na boisku kilkusetosobowe zespoły. Każdy z zawodników rzuca piłkę z różnych odległości do kosza lub strzela do bramki. Następnie, przez kilka minut grają, kończąc zawody biegiem. Wiele można znaleźć podobnych atrakcyjnych form. Trzeba tylko zacząć. (Let)

Od piatku

Koszykarze AZS rozpoczynają boje

W piątek, tj. 3 bm., koszykarze AZS rozpoczynają pierwsze spotkania o mistrzostwo II ligi. Dwa ostatnie towarzyskie mecze z Warmią Olsztyn potraktowane jako generalna próba, wypadły niezbyt pomyślnie (dwie porażki). W pierwszym spotkaniu niezwykle słabo zagrała obrona. Obrótowy Olsztyn — Sakowicz, był nie do utrzymania dla naszych obrońców i uzyskał 22 pkt. Rewanż również przyniósł zwycięstwo Warmii, ale w meczu tym białostoczanie stoczyli równorzędny pojedynek, o czym

świadczy różnica tylko 2 pkt. Znacznie lepiej zagrała defensywa, w rezultacie czego Sakowicz strzelił tylko 6 koszy. W zespole akademików zabrakło kontuzjowanego Makarewicza, co znacznie osłabiło wartość drużyny.

Niewesoła panuje atmosfera w zespole AZS. Wpłynął na to brak w ostatnim tygodniu (przed rozgrywkami treningów w Hali Jagiellońskiej, w której będą się toczyć mistrzowskie boje. Dopiero bowiem w bieżącym tygodniu rozpoczęto malowanie podłogi i linii, co uniemożliwiło koszykarzom zaaklimatyzowanie się w Hali.

W piątek AZS grać będzie o godz. 19 z Naprzodem Brwinów, a w niedzielę o godz. 17 — z AZS AWF Warszawa. (Let)

Notatnik kolarski

W piątek, 3 bm., o godz. 17 w świetlicy białostockiego Włókniarza przy ul. Kilińskiego, odbędzie się zebranie sekcji kolarskiej tego klubu. (ko)

USŁUGI

w zakresie

SLUSARSTWA (remont samochodów, motocykli, maszyn i narzędzi z samodzielnym dorabianiem niektórych części).

WULKANIZATORSTWA (wulkanizacja opon i dętek).

ODLEWNICTWA (odlewy żeliwne części zamiennych o wadze do 300 kg do maszyn rolniczych, przemysłowych itp.).

TAPICERSTWA (naprawa starych mebli tapicerskich z własnego materiału, wykonawstwo nowych mebli tapicerskich zgodnie z życzeniem klienta, również z własnego materiału).

KONFEKCJI CIEŻKIEJ (szycie ubrań męskich, okryć damskich i męskich, oraz kostiumów damskich na miarę z własnego lub w części nawet powierzonych materiału).

polecają

przedsiębiorstwom państwowym, spółdzielczym i osobom prywatnym:

ŁOMŻYŃSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO W ŁOMŻY

ul. 22 Lipca nr 29

Szczegółowych informacji udziela dział Techniczno-Produkcyjny przedsiębiorstwa, adres jak wyżej.

k 1475-00

Ogłoszenia drobne

PRACA

Potrzebna pomoc do dziecka. Białystok, ul. Kaszubska 1 m. 2. g 3929-1

Pilnie potrzebna pomoc domowa. Warunki dobre. Zgłaszać się: Białystok, ul. Łomżyńska 8, lub telefonicznie 64-14. g 3929-1

LOKALE

Przyjmę małżeństwo do pokoju z kuchnią. Oferty (tylko pisemne) do Biura Ogłoszeń pod nr 3937. g 3937-1

Zamienię mieszkanie 2 pokoje z kuchnią w Elku — na podobne w Białymstoku. Wiadomość: Białystok, ul. Siedziowa 7/1, po godz. 16. Maria Jurczak, g 3926-1

Garaż do wynajęcia. Mukiewicz — Białystok, Rynek Kościuszki 24, tel. 49-67. g 3934-1

SPRZEDAŻ

Samochód „Syrena 101” o przebiegu 3.000 km sprzedam. Elk, ul. Dzierżyńskiego 29 — Kozieliński, g 3894-00

„Skodę 1101”, stan dobry sprzedam. Białystok, Helmańska 33 (po godz. 15). g 3925-1

Sprzedam dom, plac, budynki gospodarcze i ogród. Wiadomość: Parkowski lub Wojtkowski, Wysokie Mazowieckie, ul. Ogrodowa 6. k 1701-0

ZGUBY

Bruliński Stanisław. Skradziono legitymację ubezpieczeniową rodzinną, wydaną przez Wydział Komunikacji. g 3939-1

Chrzanowski Władysław zgubił numer rejestracyjny AS-0484 wydany przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Komunikacji Łomża. p 3061-1

Murawska Jadwiga zgubiła legitymację nr 20. g 3927-1

Wasilewski Edmund — Białystok, Włókniarska 23, zgubił pozwolenie kat. I. g 3926-1

Wyrwie Władysławowi, zam. ul. Starobojarska 1 m. 5, została zniszczona legitymacja ubezpieczeniowa. g 3935-1

Unieważnia się zgubioną pieczęć o następującej treści: Stowarzyszenie Przyjaciół Organizacji Narodów Zjednoczonych Koło przy Akademii Medycznej w Białymstoku. k 1466-1

PRACOWNICY POSZUKIWANI

MALARZY, PARKIECIARZY, SZKLARZY i ZDUNÓW każda ilość zatrudni natychmiast: **BIAŁOSTOCKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO** w BIAŁYMSTOKU, ul. Fabryczna 2, tel. 57-11, wewn. 12 lub 28.

Wynagrodzenie w/g Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie. Zgłaszać się do Działu Zatrudnienia i Plac pokój nr 11. k 1470-0

ROBOTNIKÓW NIEWYKwalifikowanych do prac ziemnych na terenie miasta Poznania zatrudni **Poznańskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich**.

Wynagrodzenie w/g Cennika Robót Akordowych. Bezpłatne zakwaterowanie w hotelu robotniczym.

Zgłoszenia przyjmuje Dział Zatrudnienia i Plac — Poznań, ul. Świętosławska 12, pokój nr 6. k 1465-1

TECHNIKA instalacji sanitarnych i **TECHNIKA-ELEKTRYKA** (stażystów) oraz **MONTERÓW wod.-kan. i ELEKTRYKÓW** — zatrudni od zaraz **Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych nr 1** Odcinek Budowlany 1/2 w Białymstoku, ul. Kolejowa 26. g 3938-1

Dziś i jutro

W BIAŁYMSTOKU

TEATR
Teatr im. A. Węgliński — „Głupi Jakub” — godz. 19.
Sala Kameralna — „Nie trzeba się zarządzać”, godz. 19.15.
Teatr Lalek — „Świerszcz” — nieczynny.

KINA

„Półkój” — „Na psa urok”, prod. USA, (od lat 9), godz. 10, 12.15, 14.45, 17.00 i o godz. 20.00 Otwarcie Dni Filmu Radzieckiego.
„Ton” — „W biały dzień”, prod. szwajcarskiej (od lat 18), dodatek — „Skarmienie zycie”, godz. 10.30, 13, 15.30, 17.45 i 20.
„Syrena” — „Dziwaczka w mundurkach”, prod. NRF (od lat 14), dodatek — N. S. Chruszczow w Burmie, godz. 10.30, 13, 15.30, 17.45 i 20.
„TPP-R” — „Podwójna gra”, prod. radzieckiej (od lat 12), dodatek — „Dzieci pod Turbaczowem”, godz. 16, 18 i 20.
Kino MO — „Bohaterowie są zwyciężeni”, prod. francuskiej (od lat 18), godz. 17 i 19.
Kino Teatr Zw. Zaw. — „Mała urocząca plaża”, prod. francuskiej (od lat 18), dodatek — „Dom”, godz. 17 i 20.
Dom Kultury na Nowym Mieście — „Porte des Lilas”, prod. francuskiej (od lat 16), godz. 17 i 19.
„Kolejarz” w Starosielcach — „Cichy Dom”, cz. I, prod. radzieckiej (od lat 16), godz. 16.30 i 19.

W WOJEWODZTWIE

„Polonia” w Elku — „Feria”
„Zorza” w Elku — „Puccini”
„Orzeł” w Elku — „Lissy”
„Batyka” w Suwałkach — „Maria Caudek”
„Merkury” w Suwałkach — „Pijany anioł”

RADIO

PROGRAM I

7.25 Muzyka poranna;
7.45 „Błękitna sztafeta”;
8.50 „Wielkie religie świata”;
9.20 Koncert Orkiestry PR;
10.00 „Dlaczego Antarktyda”;
10.10 Koncert symfoniczny;
11.00 „Z warsztatu pisarza”;
11.20 Orkiestra rozrywkowa;
12.45 Pieśni kompozytorów polskich;
13.20 Muzyka popularna;
14.00 Fragn. pow. L. Franka;
14.30 Mozaika muzyczna;
15.10 Magazyn morski;
16.05 Audycja Redakcji Społecznej;
16.15 Muzyka z życia Związku Radzieckiego;
18.20 Publicystyka ekonomiczna;
18.40 Magazyn naukowy PWN;
18.50 Radiowy kurs nauki języka angielskiego;
19.05 Teatr PR;
19.43 Muzyka sym-

PROGRAM II

7.50 Muzyka poranna;
8.35 Radiowy kurs nauki języka francuskiego;
8.50 Muzyka symfoniczna;
10.00 Soliści i zespoły w repertuarze rozrywkowym;
10.30 „Wielki lekarz” — opow. P. Courtade’a;
11.00 Muzyka naszych przyjaciół;
12.15 Koncert solistów;
12.45 Nasze sprawy codienne;
15.00 Czego chcieli słuchamy;
15.30 Dla dzieci;
16.30 Z miast i województwa;
16.45 Radio — Reklama;
16.50 Potrzeby komunikacji — dysk. przed mikrofonem;
17.05 Koncert zyczeń;
18.45 Gromadzkie sprawy cz. IV;
19.30 Wieczorny koncert zyczeń miłośników muzyki poważnej;
20.25 Polnym głosem o sprawach młodzieży;
21.40 Kalendarz kulturowy;
22.10 Wieczorna serenada;
22.50 Muzyka kameralna;
23.14 Muzyka taneczna.

Biał. Zakł. Graficzne

B-3

48

SZPIEGIEM

Na dworcu było dziś stosunkowo niewiele osób. Ruch pociągów pasażerskich rozpoczął się dopiero w godzinach późniejszych. Wstąpiłem do dworcowej restauracji, zagłębiłem się w karcie potraw i skrzywiłem się: poniedziałek, dzień beznamięsny. Miałem jednak szczęście. Mieł rybę po grecku. Humor poprawił mi się od razu. Wydałem polecenie kelnerowi i rozejrzałem się po sali. Wzrok mój padł na gościa siedzącego niedaleko mnie. Twarzy nie widziałem, była zasłonięta gazetą. Widziałem za to bardzo wyraźnie obie dłonie. Były czerwone, jakby po oparzeniu, czy odmożeniu. Na każdej z nich była blizna. Chyba przesłuchiwałem kiedyś człowieka, na którego rękach były rany odmożenia... Ale kiedy to było? Kto to był? W pamięci mojej była luka i w tej chwili nie mogłem jej zapamiętać. Do czytającego pana doszedł kelner i położył na stoliku rachunek. Gość zapłacił i wstał. Przyjrzałem mu się uważnie, lecz twarz jego nic mi nie mówiła. Był to mężczyzna średniego wzrostu, o gładkiej twarzy, szpakowaty. Zauważyłem, że chodząc lekko utyka.

W żaden sposób nie udawało mi się przypomnieć, skąd znam tego człowieka, a tego, że go znam, byłem prawie pewien. Twarz była mi, co prawda obca, wiedziałem jednak z praktyki, że chirurgia kosmetyczna potrafi czynić cuda i zmieniać człowieka tak, że go nie pozna rodzony ojciec. I te ręce... Nie, ci ludzie, z którymi miałem do czynienia dotąd, nie mieli blizn na rękach. A więc myliłem się. W każdym razie myśl o „szpakowatym” przesładowała mnie przez cały czas podróży do Koszalina. Na krótko zapomniałem o nim w nawale wydarzeń, jakie mnie spotkały po przybyciu na miejsce.

49

KRZAK JAŁOWCA

W placówce koszańskiej, gdzie mnie przed kilkoma dniami wyśmiano z powodu „latającego talerza”, odczułem pełną satysfakcję. Dziś komentowano z podziwem moją nieustępliwość w szukaniu śladów tego dziwnego zjawiska. Dobrze i to, bo normalnie ludzie są bardziej skorzy do złośliwych uwag, gdy się komuś coś nie uda, niż do wyrażenia swego uznania za wykonanie dobrej roboty.

Nie mówiąc już o tym, że obowiązkiem moich koszańskich kolegów było zająć się bliżej tą historią. Bohaterem okazał się mój kolega Sławek. Nabral, bestia, podejrzewając, że coś przed nim ukrywam i zabrał się do dzieła na własną rękę.

Sławek był w czasie wojny zarówno dobrym szefem kompanii, jak i dobrym zwiadowcą. Tym razem podpatrzył mnie niepostrzeżenie, gdy wałęsałem się po lesie i w polu pod pozorem, że lubię spacerować i chęć zaczerpnąć świeżego powietrza po pobycie w zakurzonej Warszawie. Zorientował się, że to nie tylko „świeże powietrze” było przyczyną moich spacerów.

Tym razem należało bezwzględnie pracować dyskretnie. Nie chciałem pokazywać się w Piotrkówku, bo mój ponowny przyjazd mógłby wywołać niepotrzebne komentarze, a nie byłbym pewien, czy w pobliżu lub nawet w samej wsi nie usadowił się wspólnik szpiega. Tajemnicą, o której wie więcej niż jeden człowiek, jest własność wszystkich. Tę starą życiową prawdę trzeba było mieć na uwadze.

Sławek czekał na mnie na szosie, tak jak było umówione. Wsiadł do samochodu i pojechaliśmy w kierunku Piotrkowa zbliżając się do niego od południowej strony. Przywitaliśmy się bez słów. Nie pytałem o nic, chciałem, by sam zaczął. On jednak milczał jak zaklęty. Po kilku minutach jazdy znaleźliśmy się przed małym mostkiem przerzuconym przez strumyk. Sławek dał znak kierowcy, żeby się zatrzymał. Wysiedliśmy. Polecieć kierowcy, żeby wrócił w kierunku szosy i tam na nas czekał. Miał udawać, że reperuje silnik. Kierowca

50

uśmiechnął się porozumiewawczo. Nie pierwszy raz otrzymywał podobne polecenie. Podniósł maskę samochodu, nachylił się, udając, że coś tam przykręca.

Skręciliśmy w kierunku łąki. Ścieżki nie było, szliśmy więc na przełaj. Zamoczyłem nogi, bo łąka podmokła wodą. Pracownik z Koszalina wziął z sobą przyrządy, jakich używają geometrowie. Sam niósł trójnog, ja jakąś deskę z cyframi, a Sławek aparat mierniczy.

— Słuchaj — odezwał się do Sławka — czy nie będzie jakiegos gadania o mierniczych, którzy nagle spadli z nieba?

— Nie bój się chłopie. Wszystko jest okej. Spodziewamy się ich na dniach. Mówisz „z nieba”. No to pokażę ci coś, co właśnie z niego spadło.

Zbliżyliśmy się do młodego sosnowego lasu. Przyjemny zapach igliwia, cisza. Ogarnęła mnie przemożna chęć położenia się na ziemi i oderwania się od wszystkiego. Spojrzałem na pracownika. Z wielką powagą niósł trójnog. Jak to dobrze, że nie mógł czytać w moich myślach. Straciłby cały respekt dla delegata z Warszawy. Sławek przystanął na chwilę. Wiedziałem, że szuka punktów orientacyjnych, które sobie zapamiętał. Trwało to chwilę.

— Jesteś już niedaleko — powiedział — idziemy w dobrym kierunku.

Weszliśmy na niewielki pagórek. Sławek zatrzymał się i wskazał nam nacięcie na sośnie prawie niedostrzegalne dla nie wtajemniczonego.

— To mnie naprowadziło na ślad. A teraz popatrzmy uważnie na ten krzak jałowca — „I coś pod nim widzisz?” — uśmiechnął się triumfująco. Mówiąc to, uniósł krzak bez wysiłku w górę. Jałowiec był już raz wykopany i potem wsadzony na to samo miejsce.

— Mądre urządzone, brakuje tylko tajemniczego skarbku.

CIĄG DALSZY NASTĄPI

Nowe punkty usługowe w mieście

W ciągu trzech kwartałów bieżącego roku przybyły naszym miastu 53 nowe punkty i zakłady usługowe. Wojewódzki Związek Spółdzielczości Pracy zorganizował 22 placówki usługowe, Spółdzielnia Inwalidów „Odnawa” — 8, Cech Rzemiosł Różnych — 40 (ale zlikwidowano jednocześnie 25 tego rodzaju placówek), inne instytucje i zakłady (PTT-K, zakłady przemysłu terenowego, Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej) — 8.

Otrzymaliśmy więc w tym roku 7 zakładów krawieckich, 2 dziewiarskie, 1 szlarski, punkt naprawy płaszczy z folii, napiniania długopisów, 2 pralnie, parking strzeżony, 5 punktów szatniarskich. Szkoda tylko, że nowe punkty i zakłady usługowe powstają głównie w śródmieściu — WZSP na 22 placówki tylko 2 uruchomiło w innych dzielnicach, „Odnawa” na 8 — jedną. Mimo niewątpliwych trudności lokalowych, na peryferiach trzeba tworzyć więcej punktów usługowych, gdyż tam są one najbardziej potrzebne. (a)

W perspektywie: własne mieszkanie

Działalność spółdzielczości mieszkaniowej nabiera w naszym województwie coraz większego rozmachu. Rozmach ten notujemy zarówno w zakresie ilościowego wzrostu członków w poszczególnych spółdzielniach jak również budownictwa mieszkaniowego.

Perspektywa otrzymania własnego mieszkania ściga codziennie do spółdzielni mieszkaniowej dziesiątki mieszkańców Białegostoku i miast powiatowych. Oto np. do Spółdzielni „Zachęta” zgłaszają się ludzie, którym mieszkania można będzie przydzielić dopiero w 1965 roku. To samo dzieje się w Białostockiej Spółdzielni Mieszkaniowej i w innych.

Szczególnym powodzeniem cieszą się mieszkania mniejsze: jedno- i dwupokojowe. W związku z tym zarówno projektowanie jak i budowa nowych bloków dostosowane są do potrzeb przyszłych mieszkańców oraz warunków ogólnych, z którymi liczyć się muszą nasi projektanci i wykonawcy. Chodzi bowiem o to, by w jak najkrótszym okresie zapewnić mieszkańcom maksymalnej liczbie członków poszczególnych spółdzielni.

Obecnie spółdzielnie mieszkaniowe zajęte są wprowadzaniem w życie pewnych zmian organizacyjnych. Dotyczą one nowych zasad przyjmowania członków i przydzielania mieszkań. Poszczególne zarządy spółdzielni opierają się w swych decyzjach o opinie zakładów pracy i organizacji związkowych.

Stąd apel: by opinie dyrekcji zakładów i rad zakładowych były dokładne, wnikliwe i zgodne z prawdą. Chodzi bowiem o to, by mieszkańcy otrzymywali w pierwszej kolejności ludzie znajdujący się naprawdę w trudnych warunkach: mieszkańcy piwnic, strychów, mieszkań nadmiernie zagęszczonych.

Nadmieniamy, że do końca listopada br. rozpatrzone będą wnioski tych członków spółdzielni mieszkaniowych, którzy otrzymają mieszkania w roku przyszłym. Według nowych zasad organizacyjnych, każdy członek spółdzielni już na rok przed otrzymaniem mieszkania zostanie o tym pisemnie powiadomiony.

Szczególna odpowiedzialność spoczywa na zarządach spółdzielni mieszkaniowych i ich radach nadzorczych. Właściwie prowadzona działalność spółdzielczości mieszkaniowej pomoże bowiem zarówno radom narodowym jak i zakładom pracy w rozwiązywaniu problemów mieszkaniowych.

Warto też chwilę uwagi poświęcić samemu budownictwu spółdzielczemu. Już w roku bieżącym zajmuje ono 58 proc. budownictwa rad narodowych. Jeszcze większy rozmach przewiduje się w roku przyszłym. Obecnie w stanie budowy znajduje się 4.400 izb mieszkalnych. W związku z tym, w przyszłym roku o 100 procent w porównaniu z r.b., zwiększy się ilość oddawanych do użytku mieszkań. Takich liczb nie notowano u nas od początku istnienia spółdzielczości mieszkaniowej.

Rumieńców zaczyna również nabierać sprawa wygospodarowania w 5-lacie dodatkowych 1000 izb. Niektóre spółdzielnie na terenie Białegostoku już obecnie oddają bądź przygotowują do oddania dodatkowe mieszkania. I tak np. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zachęta” przekazała 3 mieszkania, a Białostocka Spółdzielnia Mieszkaniowa wkrótce przekaze 11 dodatkowych mieszkań.

Intensywny rozwój budownictwa spółdzielczego spowodował, że otrzymaliśmy dodatkowe fundusze w sumie 3,5 mln zł. I tu zadanie dla poszczególnych zarządów Spółdzielni mieszkaniowych oraz dla Związku Spółdzielni Mieszkaniowych: by fundusze te były w terminie i we właściwy sposób wykorzystane. (wier)

I oni też podjęli zobowiązania

W ostatnich dniach do ogólnokrajowej akcji podejmowania zobowiązań w celu uczczenia 44 Rocznic Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej włączyły się również czynnie nasze szkoły. I tak np. w Szkole Ogólnokształcącej nr 2 dla Pracujących przy ul. Kościelnej 2 odbyło się wspólne posiedzenie Rady Pedagogicznej i Rady Szkolnej, na którym postanowiono m. in. masowo zbierać makulaturę, brać szerszy udział w pracy społecznej, ożywić pomoc koleżeńską itp. Dyrektor szkoły **Aleksander Grochowski** przyjął z zadowoleniem postulaty uczniów.

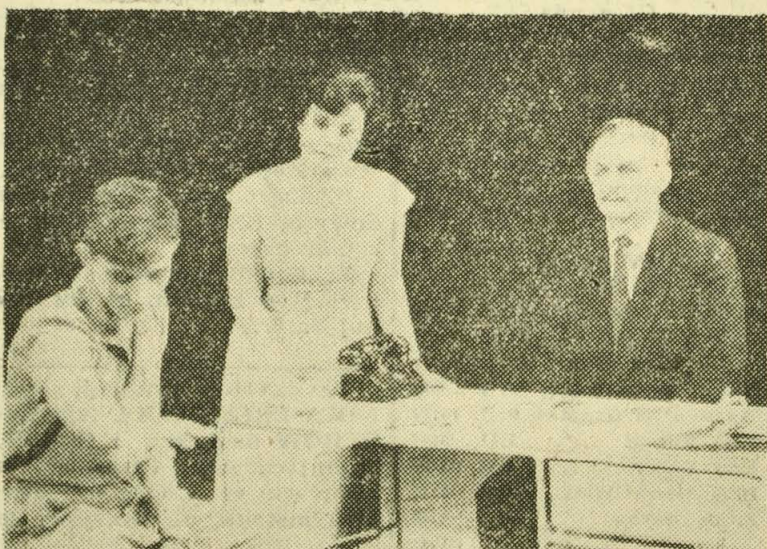
Ponadto w dniu 7 listopada postanowiono zorganizować uroczysty wieczorek z okolicznościowym referatem oraz częścią artystyczną. Połączony zespół artystyczny Zakładów im. Sierżana i Podlaskiej Jednostki KBW zaprezentuje swoje punkty programu związane z obchodami 44 rocznicy Wielkiej Rewolucji.

kpt. STANISŁAW WIĄCEK

Zmniejsza się ilość przestępstw chuligańskich

Zdecydowana represja karna, lepsza praca Milicji Obywatelskiej wpłynęły niewątpliwie na zmniejszenie się ilości przestępstw chuligańskich. Jeśli w roku 1959, za wywołanie bójki, pobicie, znieważenia skazano 177 osób, to już w roku 1960 tylko 150.

W ciągu minionych trzech kwartałów br. Sąd Powiatowy dla miasta Białegostoku skazał jedynie 118 osób. (h)

„Krzysztof” wciąż aktualny

Gdy w maju 1956 roku radiowy Teatr Młodego Słuchacza nadał słuchowisko Krystyny Salaburskiej pt. „Krzysztof”, wywarło ono wielkie wrażenie w całej Polsce. Redakcja otrzymała wówczas ponad 500 listów od ludzi różnego wieku, reprezentujących różne środowiska społeczne.

Ten oddźwięk spowodowany został nie tyle walorami samego słuchowiska, ile głębią, aktualnym problemem, który został poruszony. Potem autorka opracowała ten sam temat na sztukę sceniczną.

Treść „Krzysztofa” oparta jest na autentycznym zdarzeniu. Słuchowisko poprzedziła już legenda tej historii. Przypisywał ją sobie Szczecin, Wrocław, Poznań, Kraków. „Krzysztof” to sztuka poruszająca drażliwy problem moralności współczesnej młodzieży, pokazuje ona jak młodzi ludzie podchodzą do wielu trudnych w ich wieku spraw, jakie je rozwiązują. Rola, jaką spełniają tu dorośli, nie zawsze jest właściwa i wywołuje protest widza.

Mimo, iż 5 lat upłynęło już

od prapremiery „Krzysztofa”, problem w nim zawarty jest wciąż aktualny. To też skłoniło kierownika amatorskiego zespołu teatralnego Kolejowego Klubu Kultury, aktora Teatru im. Al. Węgierki, **Juliusza Dziemskiego**, do opracowania z zespołem tej sztuki. Zespół Kolejowego Klubu Kultury działa już kilkanaście lat. Taki dorobek uprawnia do podjęcia się wystawienia „Krzysztofa”, chociaż sztuka wcale to nie łatwa. Poza tym, niektóre osoby, grające w sztuce, występują na scenie po raz pierwszy czy drugi, inne — od początku istnienia zespołu. Do tych ostatnich należą **Helena i Kazimierz Prorokowie**. Ostatnio także w przedstawieniu bierze udział ich syn, **Andrzej**.

„Krzysztofa” przygotowywał zespół 8 miesięcy. Niełatwa jest bowiem sprawa, gdy ludzie pracują zawodowo na kilka zmian. Kierownik zespołu robił jednak co mógł, z pomocą przyszła dyrekcja PKP, no i sami aktorzy nie szczędzili wysiłków. Rezultat przeszedł oczekiwania. Sztuka grana jest

tak, iż zapomina się, że to występuje zespół amatorski.

„Krzysztof” grany był kilka razy, w Białymstoku bójki tylko dwa razy. Jedno przedstawienie, zamówione przez ZMS, nie doszło do skutku gdyż nie było frekwencji. A szkoda. „Krzysztofa” powinno zobaczyć jak najwięcej młodych ludzi, powinno podyskutować nad problemem tu zawartym. Zagajenie do takiej dyskusji przygotował J. Dziemski.

Zespół dramatyczny Kolejowego Klubu Kultury jest ambitnym zespołem. Mówią o tym chociażby jego plany na przyszłość, w których mowa jest o współczesnej sztuce radzieckiej, polskim utworze satyrycznym i komedii klasycznej, a potem o klasycie i współczesnej sztuce francuskiej. Takich zespołów amatorskich, jak ten, potrzeba nam więcej. I takich zapalonych kierowników zespołu, jak **Juliusz Dziemski**. A. Ł.

Na zdjęciu: scena z I aktu „Krzysztofa”. Grają: **Helena, Kazimierz i Andrzej Prorokowie**.

Fot. J. Dziemski

To ci frajda

Marzeniem najmłodszych jest bez wątpienia móc powozić kołmi. Do czasu realizacji tych marzeń, musi jednak wystarczyć potrzymanie w ręku lejc i... bata.

Fot. W. Leszczyński

Rozpoczynają się obchody 44 rocznicy Rewolucji Październikowej

■ Miasto przybiera odświętny wygląd ■ Akademie i wieczornice ■ W poniedziałek — capstrzyk i akademie wojewódzka

Zbliża się 44 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W

witrynach sklepów, w zakładach pracy i instytucjach pojawiły się już dekoracje.

Obchody tego wielkiego święta już się rozpoczynają. Dziś odbywają się odczyty i pierwsze akademie. Większość imprez przygotowano jednak na dni 3 — 6 listopada. W tym czasie też, jak już informowaliśmy, będziemy gościć w Białymstoku przedstawiciela ambasady Związku Radzieckiego w Polsce, tow. Tulisowa.

Uroczysty capstrzyk z okazji 44 rocznicy wielkiego Października odbędzie się w przeddzień tego święta, w poniedziałek 6 bm. Delegacje zakładów pracy, szkół, instytucji, organizacji społecznych i młodzieżowych, poczty sztandarowe i orkiestry zbiorą się na placu przed gmachem Komitetu Wojewódzkiego PZPR, ustawiając się wzdłuż ulicy Kalinowskiego. Stąd o godz. 15 wyruszy pochód. Przejdzie on ulicami: Lipową, Rynekmi Kościuszką, Kilińskiego, Mickiewicza na Planty, gdzie pod Pomnikiem Wdzięczności odbędzie się uroczystość.

Tego samego dnia o godz. 18 w sali Teatru im. Al. Węgierki odbędzie się uroczysta akademie, poświęcona 44 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. W programie: referat i część artystyczna. (a)

Sprawy dwojga ludzi

Znamy ten obrazek... Młoda para staje przed urzędnikiem Stanu Cywilnego. Oboje wyrażają wolę zawarcia związku małżeńskiego. Po dokonaniu aktu zawarcia małżeństwa, składają sobie wzajemnie życzenia; rodzina, bliźni i dalsi krewni, znajomi, przyjaciele i koledzy życzą im wszystkiego najlepszego na tej, przyszłowiej, nowej drodze życia.

I kłóć by przypuszczał, iż po pewnym czasie ta, od niedawna „młoda para”, spotyka się ponownie, lecz tym razem, w gmachu sądu, gdzie w aktach znajduje się wniosek o udzielenie rozводу z winy jednej lub drugiej ze stron, czy nawet ich obojga.

Wydawanie orzeczeń w sprawach rozwodowych nie jest sprawą łatwą. Sędzia musi posiadać poważne doświadczenie życiowe, zdecydować czy rzeczywiście oboje małżonkowie nie mogą razem żyć ze sobą, czy orzecznemu rozwód nie stanie się przyczyną tragedii dzieci.

Trudne, przykre i niejednokrotnie bardzo bolesne są sprawy rozwodowe.

A jednak takich spraw w sądzie spotyka się bardzo wiele. W okresie od 12 lipca 1958 r. do 30 września br. wniesiono ogółem 1550 wniosków do Sądu Powiatowego dla Miasta Białegostoku o udzielenie rozvodu.

Rzecz jasna, nie wszystkie sprawy mogły być rozpatrzone od razu. Sąd niejednokrotnie daje możliwość pogodzenia się małżonków, wskazuje na konieczność niezbędnych ustępstw, a wszystko dlatego, aby ta podstawowa komórka społeczna, jaką jest rodzina, nie uległa rozbiću.

Nie zawsze jednak te starania i ta możliwość powodują, iż małżonkowie ponownie wracają do siebie, wybaczą sobie wzajemnie nieporozumienia. Czasami obie strony wnoszą o bezwzględne udzielenie rozvodu. W takich wypadkach, po zbadaniu dokładnie wszystkich okoliczności, sąd orzeka rozwód. Charakterystyczną jest rzeczą, iż na wspomnianych 1550 spraw rozwodowych sąd udzielił rozvodu w 516 przypadkach. Oddalono pozwy o rozwód w 172 przypadkach, załatwiono w inny sposób 535 spraw, natomiast doprowadzono do pojednania obu małżonków w 17 sprawach. (h)

Gazeta Białostocka

ORGAN KW POLSKIEJ (ZJEDNOCZONEJ) PARTII ROLNICZEJ

Organ KW PZPR w Białymstoku. Redaguje kolegium. Wydawca: Białostockie Wydawnictwo Prasowe. RSW „Prasa”. Białystok, ul. Wesołowskiego 1. Telefon: red. naczelny 34-14, sekretarz redakcji 36-16, dz. reporterska 45-76 (kier. działu) i 45-97, dz. sport. 36-33, red. nocna 25-36 centrala 37-41 do 49. Nie zamówionych rękopisów i zdjęć redakcja nie zwraca.

Warunki prenumeraty: miesięcznie — 12,50 zł, kwartalnie — 37,50 zł, półrocznie — 75 zł, rocznie — 150 zł. Prenumeratę przyjmują wszystkie placówki pocztowe i listonosze. Wpłaty na prenumeratę indywidualną należy dokonywać na konto PUPIK „Ruch” nr 12-6-1312 PKO Białystok. Na odroczone blankiety należy podać okres prenumeraty i tytuł zamawianego pisma. Zamówienia ze zleceniem wysyłki za granicę, przyjmuje Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wilcza 46, nr konta PKO 1-6-100024 nr telefonu 54935.

Prenumeratę zgłoszona do dnia 15-tego danego miesiąca. PKWZ „Ruch” rozpoczyna realizować z dniem 1-go następnego miesiąca. Adres Biura Reklam i Ogłoszeń Białostockiego Wydawnictwa Prasowego RSW „Prasa”, Białystok, ul. Wesołowskiego 1.

CZWARTEK

2

listopada

Ogromne tłumy...

...mieszkańców podążali wczoraj na białostockie cmentarze. Na mogiłach składano wieńce i kwiaty, zapalono świece i lampki. Chryzantemy tworzyły piękne wianki w obramowaniu zielonych wieńców.

Odwiedziliśmy cmentarze, aby nawiązać myślą do tych bliskich, których wśród nas już zabrakło. 1 listopada to dzień szczególny, kiedy od cmentarzy biła łuna migoczących świateł, kiedy siegano myślą do wspomnień, kiedy wspomniano tych, którzy odeszli lub padli w walce, na posterunku.

Nie zapomniano...

...też i o licznych bezimiennych mogiłach, których tak wiele jest na naszych cmentarzach. Nie zapomniano o ulicznych miejscach kaźni i egzekucji. Wszędzie tam położono wieńce i kwiaty, zapalono świece i lampki. Oddano cześć, często bezimiennym, bohaterom walki o słuszną sprawę. (h)

Utworzą dom kultury dziecka

Z cenną inicjatywą wystąpiło ostatnio 13 białostockich spółdzielni pracy, a m. in. spółdzielnie krawieckie „Wzorcowa” i „Pokoń”, szewska im. Botwina, wyrobów zabawek „Niedzwiedź” i Inwalidów „Naprzód”. Spółdzielnie te zawarły porozumienie w celu utworzenia wspólnymi siłami na terenie naszego miasta spółdzielczego domu kultury dziecka i społecznego ogniska muzycznego z dwoma działami: dziecięcym oraz dla młodzieży i dorosłych. Placówka tego rodzaju ma rozwijać zainteresowania dzieci, upowszechniać wśród nich kulturę oraz zapewnić im godziwą rozrywkę w czasie wolnym od zajęć w szkole. (k)